

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α΄ Περίοδ. Β΄ Αρ. 187-39

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 16 Σεπτεμβρίου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικῶν ἑτησίᾳ δραχ. 12. ἑξάμην 6
Έξωτερικῶν » φρ. χρ 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἐναντὶ Στοᾶς Σιμπούλου)

Ἄγγελιαί καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκό-
νας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπὴν.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΑ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλον)

Προσέτι, διὰ ταξιδεύει τις ἀπὸ τὴν βαλκανικὴν χερσόνησον διαμένον ἐπὶ μακρῶν χρόνων εἰς ἐκάστην τῶν χωρῶν αὐτῆς πρὸς μελέτην τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου ἐκάστης, διὰ μέσου τῆς ἀπολύτου σχεδὸν ὁμοιότητος τῶν συνταγματικῶν χαρτῶν βλέπει τις πέραν τοῦ γράμματος καὶ τῶν συνταγματικῶν τύπων, ἀνοικαλύπτει τις κατὰ βάθος παραδόξους διαφορὰς. Μόνον μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρουσιάζεται ὡς ἔθνος ἐλεύθερον. Παρ' αὐτῶ τὸ ἐκπροσωπευτικὸν καὶ κοινοβουλευτικὸν σύστημα εἶναι πραγματικότης, ἄλλοῦ εἶναι μόνον κατ' ἐπίφασιν. Εἰς τὰ ἄλλα βαλκανικὰ Κράτη, τὰ ἐλευθερωθέντα διαρκούντως τοῦ 19. αἰῶνος, τὸ πραγματικὸν κυβερνητικὸν σύστημα, παρ' ὅλον τὸ γράμμα, εἶναι τὸ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸ ἀνθάρετον τοῦ Ἄνακτος. Ἡ ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπελευθέρωσις δὲν τοῦ ἀπέμαθεν νὰ εἶναι δοῦλοι. Ὅλοι, πρὸ τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως ἐπῆκουον εἰς ἐθνικοὺς ἀρχηγούς, εἰς τσάρους ἢ βοϊβόδας, ἢ εἰς αὐτόχθονας φεουδάρχους. Καὶ μετὰ τὴν πολιτικὴν τῶν χειροφρέτησιν, ἐπῆκουσαν εἰς τοὺς ξένους πρίγκηπας τοὺς ὁποίους τοὺς ἐφιλοδώρησεν ἡ Εὐρώπη τίποτε, τίποτε ἐκτὸς τοῦ παραδείγματος τῶν Ἑλλήνων, δὲν τοὺς εἶχε συνηθίσει μὲ τὴν ἰδέαν ἐλευθέρως κυβερνήσεως δὲν ἠδύνατο, τῇ ἀληθείᾳ, νὰ ἀνεύρωσι τοιαύτην ἰδέαν οὔτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν, οὔτε εἰς τὴν ἐθνικὴν τῶν ἰδιοσυγκρασίαν. Ἀπ' ἐναντίας, οἱ Ἕλληνες διετήρησαν πάντοτε ταύτην ἐκ παραδόσεως χάρις εἰς τὰς Δημογεροντίας ὡς ἀνεφέραμεν ἄλλὰ πρὸ πάντων χάρις εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τῶν καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα τοῦ ὁποίου ἐκφρασις καὶ σύνθεσις εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ λόγου καὶ τῶν πανδήμων ἀποφάσεων ἡ ἀγάπη τῆς διαλεκτικῆς καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ συζητήσεις ἐν μᾶ λέξει, ὁ λόγος πρὸς ὑπῆρξεν ἐν τῇ Ἀγορᾷ ἢ ψυχῇ τῆς ἀρχαίας Πολιτείας, ἡ αἰτία τῶν ἐρίδων τῆς ἀλλὰ καὶ τῆς δόξης τῆς, καὶ ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀργότερα ἢ λογικὴ αἰτία τοῦ σχίσματος τῆς Ἀνατολῆς, δηλαδὴ τοῦ θριαμβίου τοῦ ἀτομικισμοῦ εἰς τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα, διότι ὁ λόγος τοῖς καθίστα ἀδύνατον τὴν ὑποταγὴν εἰς τὰ δόγματα τῆς Ρώμης, εἰς ξένην δηλαδὴ διδασκαλίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀφείλετο ὑπακοὴ ἄνευ κριτικῆς καὶ ἐρεῖνης.

Ὅπως καὶ ἂν ἢ ὁ ἀτομικισμὸς αὐτὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεδηλώθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἀφηνειώσεως τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐξεδηλώθη κατὰ τοῦ μεγάλου Ἑλλήνου Καποδιστριαίου τοῦ ὁποίου ἢ πρὸς τὴν πατρίδα του ἀγάπη ἦτο ἀνωτέρα παρ' ὅσον ἐγνωρίζε τοὺς συμπατριώτας του, πληρώσαντος μὲ τὴν ζωὴν του τὰς μεθόδους ἀποτελεσματικῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ μεταφρασεῖ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐξεδηλώθη κατὰ τοῦ βασιλέως Ὀθωνος θελήσας τὸν διοικήσῃ μὲ γερμανικὰ

ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

(Ἐπ. τοῦ Σκριπ)

συστήματα τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ κέρους του, τοὺς ἐξ ἴσου ἀτιμάσους καὶ ροήμονας καὶ ἔχασε διὰ τοῦτο τὸ βασιλικὸν του στέμμα.

Πρῶτος πάντων, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐνόησε τὸν λαὸν ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἐκαλεῖτο νὰ βασιλεύῃ τοῦ ἐκβέβησεν ἑλληνικῶ τῷ τρόπῳ, δηλαδὴ ὡς Ἄναξ σεβόμενος τὸ Σύνταγμα, ἀκριβῶς καθὼς βρετανικὸς Μονάρχης ἢ Πρόεδρος γάλλος.

Ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐλευθερίας καὶ ἀύρου δημοκρατισμοῦ ἔχει τι τὸ ἐπιβλαβές, ὅτι διὰ ἔθνος νέον ἀκόμη ἢ τὸ ὁποῖον ἀφηνίζεται ἀνεξάρτητον μετὰ μακρὰν δουλείαν ἢ ἀπόλυτος ἐλευθερία εἶναι ἐπικίνδυνος, ὅτι κάλλιον θὰ ἦτο τὸ διὰ σταθμῶν χωρεῖν, ὅτι τέλος ἡ γενικὴ ψηφοφορία ἀπέδωκε καρποὺς ξυνοῦς καὶ βλαβεροὺς — τοῦτο εἶναι ἀναντίρρητον — καὶ δὲν θέλομεν ἀποσιωπήσῃ τὰς ἐπικρίσεις μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχει καὶ τι, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς, Ἐθνωπαίους τῆς Δύσεως καὶ Γάλλους, ἂν ὅχι τὴν πλήρη ἐπιδοκιμασίαν τὴν συμπάθειαν τουλάχιστον καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦτο δὲ εἶναι ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι λαὸς οὐχὶ ἀλάνθαστος βεβαίως ἀλλὰ κύριος καὶ ἐπεύθυνος τῶν πράξεων του ὅτι εἶναι ἠθικὸν πρόσωπον ζωντανόν, δρῶν, διοικούμενον συμφώνως πρὸς τὰ ἴδια αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ τὰς ἰδίας ἀ-

τοῦ ἰδέας, εὐρωπαϊκῶς καὶ δὲν εἶναι — καθὼς οἱ γείτονές του — ἄθροισμα ἀτόμων, κοπᾶδι χωρὶς ψυχῆν, βαδίζον ὑπὸ τὴν ῥάβδον τῶν βοσκῶν του, ἢ καλύτερον ὑπὸ τὴν μαγγοῦρα τοῦ κυριάρχου του, ἀναιτικῶ τῷ τρόπῳ, κατέχον μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου — θεωρητικῶς — ἐνῶ εἰς τὰ πράγματα, δὲν τολμᾷ ποτε νὰ ἀρνεῖται τὰς ψήφους του εἰς τὸ ἐν τῇ Κυβερνήσει ὑπουργεῖον οἰονδήποτε καὶ ἂν ἢ τοῦτο, καὶ ἀνίκανον νὰ ἐλευθεροῦται τῶν κατατροχῶσεων ἢ τοῦ δεσποτισμοῦ μὲ τρόπον εἰρηνικόν, νόμιμον, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς συννομίας καὶ τῆς δολοφονίας!

Μία ἄλλη παρατήρησις μᾶς ἐπιβάλλεται πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν ὑπῆρξε διὰ τοὺς πολιτικούς της μέσον πλουτισμοῦ. Ἐὰν ὁ νεώτερος Ἕλλην καθὼς ὁ ἀρχαῖος ὤθησε τὴν πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀγάπην μέχρι πάθους, τὸ πάθος τοῦτο εἶναι ἀφιλοκερδές.

Καὶ ἡσχίς νὰ κάμωμεν λόγον περὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνων οἱ ὁποῖοι ἐθνοσίασαν τὴν περιουσίαν τῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν, ὡς οἱ Κουντουριῶται, οἱ Ἀποστόλοι, οἱ Ζαΐμειδες, οἱ Μευρομυχαλαῖοι, οἱ Βουδοῦραι, οἱ Κανέλλαι καὶ πάντες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μετὰ ταῦτα ἐκυβέρνησαν τὴν Ἑλλάδα ἀπέθανον πτωχοὶ ἢ καὶ ἀπόλεσαν

τὰς περιουσίας τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ Κουλλέτης, ὁ Μεταξᾶς, ὁ Βούλγαρης, ὁ Γρίβας, ὁ Δεληγιώργης, ὁ Κουμουνδοῦρος, ὁ Τρικούρης, ὁ Δηλιγιάννης ἀρῆσαν τὰς οικογενεῖας τῶν ἐν τῇ πενίᾳ καὶ εἰς τὸ βάρος τῶν συμπολιτῶν τῶν. Οἱ κκ. Θεοτόκης καὶ Ράλλης δὲν ἔχουν ἐπίσης, ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, ἐπαύξηση τὴν περιουσίαν τῶν διοικούντες τὸ Κράτος ἢ αὐτὴ ἀφιλοκέρδεια ἐνυπάρχει καὶ εἰς τὰς διαφοροὺς βαθμίδας τῆς ἐκλογικῆς ἱεραρχίας. Οἱ Δημογέροντες ἐξεπλήρωσαν πάντοτε δωρεὰν τὴν ἐντολήν των· ὁ Ἕλλην ὑπερηφανεύεται διενθύνων τὰ κοινὰ εἶναι διὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ παραδείγματος ἢ διὰ τὸ αἶμα τῶν προγόνων· Εἶναι βέβαιον μόνον, ὅτι περὶ τοῦτου σκέπτεται καθὼς οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ Περικλέους, ὅτι ἡ πολιτικὴ εἶναι ἡ μόνη ἐνασχόλησις ἀξία ἐλευθέρου ἀνδρός. Καὶ ἐὰν εἶναι μέγος ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώντων διὰ τὸ πολιτεύεσθαι, θὰ ἦτο ἄδικον νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐκ τοῦτου πορεύονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου (εἰρήσθω ἐν παρόδῳ) πολλὰ ὑπερβολαὶ εἶρον τοὺς πιστεύοντας ταύτας ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ συγγραφέων κακῶς πληροφορημένων· ἔξετάζοντες ἐκ τοῦ σύγγεγυς τὰς στατιστικὰς, τὰ πολυάριθμα ἐπαγγέλματα περὶ ὧν ἐνασχολοῦνται οἱ Ἕλληνες ἀποδεικνύουν πόσον διάφοροι εἶνε αἱ ἰδιοφρεῖαι των. Ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, ἐκτὸς τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων καὶ τῶν δημοσίων θέσεων, ἔχουσιν ἀπὸ εἰκοσάδα ἐτῶν, μετὰ τὰ πρῶτα δευτὰ βήματα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, κατανομήν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μᾶλλον ἀρμονικὴν εἰς τὸ ἐπιτόριον, τὴν γεωργίαν καὶ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΗΜ. Οἱ θέλοντες νὰ παρακολουθήσουν τὸ ἑσάκιον ἀνάγνωσμα — τὸ στηριζόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ψυχολογίαν — τοῦ διασημοῦ γάλλου, δύνανται νὰ ζητήσουν τὰ προηγουμένα φύλλα ἀπὸ τὸ γραφεῖόν μας δι' ἀπλοῦ δελταρίου καὶ θέλομεν τὴ στείλῃ πρὸς τοὺς ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Η ΠΟΜΠΕΜΕΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. καὶ τέλος)

Τότε ὁ παπᾶς τὴν τράθησε κατὰ μέρος καὶ τὴν ζομολόγησε. Ἡ Μαρία εἶπε ὅτις τῆς τὴς ἀμαρτίες, καὶ μαρτύρησε τὸν ἀπατεῶνά της. Ἦταν ὁ δεικατιστής, ἀπὸ πολὺ μακρυνὸ μέρος, ποῦ δὲν ἔφτανε ἡ δύναμη τοῦ χωριοῦ νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Ἵστερα ἀπὸ τὸ ζομολόγημα ὁ παπᾶς πῆγε στὴν ἐκκλησίαν, πῆρε τὸ ἀρτοφόρι μὲ τὴν κοινωνίαν, καὶ τὴν μετάλαβε, καὶ ζαναπῆγε στὴν ἐκκλησίαν ν' ἀφήσῃ τὸ ἀρτοφόρι καὶ ζαναγύρισε, καὶ τέλος ἡ Δημογεροντία ἔχυσε λίγες σταλαματιές ἀπὸ τὸ γάλα τῆς Μαρίας στὴ μελάνη τοῦ καλχημικοῦ, καὶ μ' αὐτὸ τὸ μελάνη ἔγραψε τὸ μαρτυρικόν, καὶ τὴν καταδικὴ τῆς πομπῆς, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπέγραψε καὶ τὸ βούλωσε μὲ τὴ βούλα τοῦ χωριοῦ ἔστειλε τὸν πορτογυρο στὸ κοπᾶδι τοῦ σπιτιοῦ τῆς Μαρίας νὰ πάρῃ ἕνα τραγὶ καὶ διάταξε τὸ διαλαλητὴ νὰ βγῆ σύνταχα στὸ μεσογῶρι καὶ νὰ διαλαλήσῃ κατὰ τοὺς τέσσαρους ἀνέμους τὸ μαῦρο διλάλημα:

— « Ἀκούστε χώρα καὶ χωριανοί. Σήμερον θὰ πομπευτῇ ἡ Μαρία τοῦ Τόλη Στράτη, καὶ νὰ μὴν πάρῃ κανεὶς σὲ δουλειά...! »

Ο πορτογάλος είχε φέρη τὸ τραγὶ τῆ νύχτα, πρὶν ἀρχίσῃ νὰ συνάξεται ὁ κόσμος, τὸ ἔσφαξε στὴ στιγμῇ, καὶ τὸ ἔγδαρε χερὶ σὲ χερὶ. Ἔσπασε τὰ κέρατα ἀδειασε τὴν κοιλιὰ, καὶ κέρατα καὶ κοιλιὰ μαζὺ μὲ τ' ἄλλα τὰ ἔβαλε σὲ μιὰ μεριὰ ξεχωριστά, ἐνῶ τὸ κρέας τὸ ἔδωκε στὴν παπαδιά γιὰ μαγαρεῖο.

Τὸ γιωματάκι ἡ Δημογεροντία ἐκάλεσε ὀνομαστικὰ δέκα ἀνύπαντρα παληκάρια τοῦ χωριοῦ μὲ τὰ ντυφέκια τους καὶ τ' ἄλλα τ' ἄρματα τους καὶ τὰ ἔμπασε μέσα στοῦ παπαῦ τὸ σπῆτι. Ἡ πομπὴ μὲ τὴν Μαρία ἦταν στημένη στὴ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ μὲ μιὰ προκόβα κρεμασμένη μπροστά της, γιὰ νὰ μὴ φαίνεται, τὸ ἴδιο, ὅπως κάνουν στὲς νυφάδες. Ἡ παπαδιά ἔστρωσε τὸ μεσάλι, ἐρριξε ψωμί καὶ μέρασε τὸ φαγητὸ σὲ μικρὲς λίμπες, χωρὶς νὰ πῆ «καλῶς ὠρίσανταν». Παπᾶς, Δημογεροντία καὶ παληκάρια ἔρρισαν νὰ τρῶν, χωρὶς εὐλογία, χωρὶς εὐκί- ἐς, καὶ χωρὶς χαμόγελο. Μιὰ θλίψη μεγά- γη ἦταν χυμμένη στὸ πρόσωπό τους, σὰ νὰ τοὺς ἔχει βροχὴ μεγάλο κακὸ τὸν καθέναν τους. Ὅταν τελείωσαν τὸ φαγητὸ σηκώ- θηκε ὁ παπᾶς, καὶ μὲ τὸν παπαῦ σηκώθη- καν καὶ οἱ ἄλλοι. Ὁ πορτογάλος στὸ πρό- σταγμα τοῦ παπαῦ καὶ τῆς Δημογεροντίας ἔφερε ἕνα γαϊδούρι σαμπαρωμένο, καὶ τὰ παληκάρια κατέβασαν τὴν προκόβα, ἔρρι- ξαν «ἄρον-ἄρον» τὴν Μαρία καὶ τὴν ἔβλεπαν καθάλα ἀνάποδα ψηλὰ στὸ γαϊδούρι. Ἦ- στερα, ἐνῶ τρεῖς τέσσερις τὴν κρατοῦσαν γιὰ νὰ μὴν πέση, οἱ ἄλλοι πῆραν τὴν κοι- λιὰ τοῦ τραγιοῦ, καὶ ὅπως ἦταν ἔμπλυτη τῆς τὴν ἔβαλαν στὸ κεφάλι, ἀπαράλληλα ὅπως βάνουν τὸ χρυσογαϊτάνο τὸ φέσι τῆς νύφης, τὴν ἔβλεπαν μὲ τ' ἄντερα, τῆς κρέ- μασαν τὰ κέρατα στὸ λαϊμὸ, ἔνοιζαν τὴ θύρα τῆς αὐλῆς, καὶ ἔσπασαν ὄξω τὸ γαϊ- δούρι μὲ τὴν Μαρία ἀνάποδα καθάλα, καὶ μὲ τὴν κοιλιὰ στὸ κεφάλι καὶ τ' ἄντερα ζωσμένη.

Μιὰ φωνὴ δὲν ἀκούστηκε. Ὅλο ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ἔστεκε βουβό. Ὅλη ἐκεῖνη ἡ σκιερὴ ὠμοιάζε σὰ γάμος καὶ σὰν ζῶδι καὶ πραγματικῶς παντρεύονταν ἡ Μαρία τὸν ἀτιμασμό, καὶ γίνονταν τὸ ζῶδι τῆς τιμῆς τῆς! Τέσσερα παληκάρια, δυὸ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ δυὸ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν κρα- τοῦσαν τὴν δυστυχισμένη τὴν Μαρία γιὰ νὰ μὴν πέση, ἕνα τραβοῦσε τὸ γαϊδούρι ἀπὸ μπρὸς ἄλλο τὸ χυποῦσε ἀπὸ πίσω, δυὸ πῆγαιναν μπροστὰ-μπροστὰ καὶ ἄλλα δυὸ πίσω-πίσω. Ἡ Δημογεροντία μὲ τὸν παπαῦ πῆγαινε ἀνάμεσα ἀπὸ πομπὴ μὲ ἀπὸ τὴν πίσω φυλακῇ. Ὅταν ἡ τριστύχη Μαρία βγήκε στὸν κόσμο ἦταν σὰν πεθα- μένη. Τὰ μάτια τῆς κατεβασμένα σὰν κλειστά. Πεθαιμένη μὲ ψυχὴ σὰ δόντια.

Οὔτε φύλος στὸν κόρφο τῆς, οὔτε τοῖχα στὸ κορμὶ τῆς δὲν ἤθελε κανεὶς νῆσαι. Τέ- τοιος ἦταν ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς. Πρόσβλεπε τὴν Κοινωνία θανάσιμα, καὶ ἡ κοινωνία τὴν τιμωροῦσε θανάσιμα. Δὲν ἔνοιζε ἕνα χεῖλι νὰ τὴν περασπιστῇ. Ὅλοι ἦταν ἔχθροι τῆς! Ἡ καρδιά τῆς ἦταν παγωμένη, σὰν τὴν παγωμένη, σὰν τὴν παγωμένη θάλασσα, τὰ μάτια τῆς δὲν ἔβλεπαν, τ' αὐτιά τῆς δὲν ἄκουγαν, ἡ γλῶσσα τῆς ἦταν δαγκα- μένη. Τὰ δάκρυα εἶχαν σωθῆ, οἱ ἀνστένα- γμοὶ εἶχαν στερεῖψῃ, τὸ λογικὸ εἶχε κοι- μηθῆ καὶ μοναχὰ ἡ ψυχὴ περπατοῦσε βα- θυὰ στὸ κουφάρι τῆς, σὰν τὴ σπῆθα στὴ στάγτη, νὰ μενῆ ἡ σπῆθα γυμνὴ καὶ νὰ σθυστῇ. Τί εὐεργετικὸς θὰ ἦταν ὁ χάρος, ἂν ἄπλωνε τὸ χερὶ του καὶ τὴν τραβοῦσε ἀπ' ἐκεῖ μέσα τὴ ψυχὴ τῆς τὴν παραδρα- μένη!

Ἡ συνοδεία τῆς πομπῆς τράβησε στὸ μεσοχώρι. Ἡ κλημπάνα ἔρχισε νὰ σημαίνει, πότε ἀργά-ἀργά «γλάααα-γλάααα!» σὰ σὲ κηδεῖα, καὶ πότε ἀγλήγορα-γλήγορα «γλάα-γλάα» σὰ σὲ ζῶδι. Ἄπ' ἐκεῖ ἔσκιεσε τὸ χωριὸ ὡς τὴν ἄκρη, ὕστερα τὸ κλωθο- γύρισε ὄλο καὶ ὕστερα τὴν ἔβγαλαν στὰ σύνορα τοῦ χωριοῦ κατὰ τὸ δῦσμα. Ἐκεῖ σταμάτησαν. Τὴν ξερμάτωσαν ἀπὸ τὴν κοιλιὰ καὶ ἀπὸ τ' ἄντερα ποῦ φοροῦσε, τῆς κρέμασαν ἕνα σακούλι ψωμὶ ξερὸ στὸ λαϊμὸ καὶ τὴν ἀπόλυκαν μέσα στὰ λόγγα. Ὅ,τι πέταξε ἡ Κοινωνία ἀπ' ἐπάνω τῆς τὸ ἀ- γιόλασε ὁ λόγγος! Ἡ Μαρία ἔτρεξε μέσα στὰ λόγγα, σὰ διψασμένο λάρι. γιὰ νὰ κρύψῃ τὴν ἐντροπῇ

τῆς ἀπὸ τὴν Κοινωνία, ἡ συνοδεία τῆς πομπῆς τῆς γύρισε στὸ χωριὸ χωρία-χώρια καθέναν καὶ τὸ δρόμο του!

Γιὰ τὴν Μαρία δὲ ξέρομε σωστὰ-σωστὰ τί ἔγινε. Ἄλλοι εἶπαν ὅτι τὴν ἦσαν φα- γωμένη μέσα στὰ λόγγα ἀπὸ τ' ἀγριμύη, ἄλλοι ὅτι τὴν ἦσαν κρεμασμένη σ' ἕνα δέν- ντρο, καὶ τὰ ὄρνια τῆς ἔτρωγαν τὸ πρό- σωπο, καὶ ἄλλοι ὅτι μπῆκε καλόγρια σ' ἕνα μακρυνὸ μοναστήρι, ἀλλ' ὅποιο κι' ἂν ἦταν ἀληθινὸ ἀπὸ τὰ τρία ἡ Μαρία ἦταν γιὰ πάντα χυμμένη ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς, καὶ ἀπὸ τὸ χωριὸ τῆς.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Βλάβη αυτοκινήτου καὶ... ἀρ- βαζώνες

Γιὰ μιὰ φορὰ καὶ τόσο τέτοιο ἐπεισόδιον δὲν συ- νέβη στὴν Ἀμερικὴ. Ἡ ἀνεπιὰ ἐνὸς οἰκατε- γοῦ πολὺ πλουσία καὶ ἕνας νέος δικηγόρος μὲ ὄχι μεγάλη πελιτεία, ἀπεφάσισαν νὰ φύγουν μακρὴν νὰ νομιμοποιήσουν τὸν ἔρωτα ποῦ εἶχε καθιερώσῃ ἡ καρδιά τῶν. Ἐπῆσαν λοιπὸν τὸ αυτοκίνητον. Ἄλλ' εἰς ὀλίγη ἀπόστασιν τῶν Παρισίων, ἡ μη- χανὴ ἔπεσε σοβαρὰν βλάβην. Ἐπερίμεναν ὥρας καὶ ὥρας ἀλλὰ τίποτε. ὁ μηχανικὸς ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διορθωθῇ ἐκεῖ ἐπὶ τόπου. Ἡ νέα ἔχασε τὴν ὑπομονήν. . . καὶ ἐπέστρεψε οὐκί... Οἱ γονεῖς τὴν ἐδέχθησαν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ἀλλὰ καλλίτορα οὐκ ἐπὶ τῆς. ὁ σὺνῆσαν εἰς τοὺς πότους τῆς καὶ οἱ ἀρραβῶνες ἐτελείωθησαν.

Πρότυπον... ξενοδοχείον.

Ἐνας διάβασε εἰς ἐπιγραφήν ξενοδοχείου. Ἐδῶ μέσα σφάζονται κοτόπουλα Σκοτσόουμ κουνέλια Κορναϊάουμ βόδια σουβλιζομε ἀρνιά γδέρνομε μοσχάρια ἀλλὰ μεταχειρίζομεθα καλὰ τοὺς πελάτας. Καὶ ὁ διαβάτης ἐπρόσθεσε. Καλὰ καὶ ἔτσι. Εἶνε πολλὰ ξενοδοχεῖα ποῦ γδέρνοιν τοὺς πελάτας!

Συνδικάτον παπάδων.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν βέβαια. Καὶ τὸ συνδικάτον αὐτὸ σκοποῦν ἔχει τὴν σύνταξιν νέου τιμολο- γίου τοῦ ὁποίου ηἰδῆθησαν αἱ τιμαὶ τῶν ἱεροτελε- στειῶν! διότι λέγουσιν οἱ ἀμερικανοὶ ἱερεῖς σήμερον αἱ ἀπατήσεις αἱ κοινωρικαὶ εἶνε δαπανηρότεραι... Φαίνεται ὅτι ἡ δουλειὰ τῶν παπάδων δὲν πάει καλὰ στὴν Ἀμερικὴν, ἀφοῦ εἰς ἄλλην πόλιν, εἰς τὸν Πιτσοουρ, εἶκοι ἱερεῖς ἀφίσαντες τὴς ἐκκλη- σίας ἵδρουν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρίαν τῆς ζωῆς! Ἄπ' ἐναντίας, θὰ ἀναγκάζῃ ἕως κανένας ἕλληνας συνάδελφος τῶν, ἡ δουλειὰ πρέπει νὰ πάη πολὺ καλὰ ἐκεῖ κάτω ἀφοῦ εὐόσησαν Ἐταιρίαν ποῦ θὰ χρειασθῇ βέβαια κεφάλαια. Πιθανὸν νὰ εἶνε ἔτσι. Τὸ βέβαιον εἶνε λέγει μα παρὸν τῆς ἐφημερίας, ὅτι οἱ φίλοι ἐδῆσαν πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ καλλίτερος δουλειὰς ἀσφαλιζῶν εἰς τοὺς ὁμοίους του τὴν ἐπίγειον ζωὴν, παρὰ τὸν παράδεισον!

Ἦτο ῥῶδος ὁ ὑπὲρ τῆς ἡ πα- ρισινός; Τὶ λέτε οεῖς;

Τὸ ἐπεισόδιον εἶνε νοστιμώτατον. Ἐνας μέγας Δοῦξ ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καθήκον εἰσελθεῖν εἰς τὸ Παρίσι καὶ μεταβῆ εἰς ἕνα θέατρο, νὰ δεῖξῃ τὸν θαυμασμὸν του εἰς τὴν πρῶτην ἡθοιοποιὸν στέλ- λων εἰς αὐτὴν ἕνα μικρὸ μπουικετάκι. Τὸ πρῶγμα τὸ εἶχε λησμονήσει, ὅταν ἕνα προῖ, ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀνήγειρε τὴν ἐπίσκεψιν μὴς Κυ- βρίας. Ὅταν ἐπαρουσιάσθῃ ὁ μέγας Δοῦξ εἶδεν ἐμπρὸς του μιὰν ὄλως ἄγνωστον. «Φοβοῦμαι ὅτι δὲν μὲ ἀναγνωρίζετε, κύριε. Εἶμαι ἡ Μαρικέτα, καὶ ἴλαθ νὰ σὰς εἰσαχθῆσθαι διὰ τὴν πολυἀριθμὸν δειγμάτων τῆς εὐγενείας σας». «Τώρα ἐνθυμοῦμαι, Κυρία, ἀλλ' ἀπατήσθε νομί- ζω. Μόνον μιὰν ἀνδοξομένην σὰς ἔχω στείλῃ». «Ἄλλὰ κύριε, ὁ ὑπὲρ τῆς σας, μὲ ἔφερονε κάθε βράδον». Ὁ ὑπὲρ τῆς ἐκλήθη καὶ συγκεκριμένως εἶπεν «Διὰ τὸ πρῶτον μπουικετό σας ποῦ ἐστοιχίσε 2 φράγκα, ἡ κυρία μοῦ εἶχε δώσει 5 ὡς δῶρον». «Ἐπι ἐνόμισα καλὸν νὰ ἐξακολοθῆσθε κάθε μέρα τὸ πειράμα. Συγγνώμη, ὑψηλότατε...»

Καλλίτερα στὴ Γαλλία... παρὰ στὴ Κίνα.

Ἡ κυρία Πελλετιε τῆς ὁποίας τὴν ἄλλην ἐβδο- μάδα στὴν ἴδια στήν εἶχαμε ἀναγράψῃ τὴς ἀνατροπικὰς περὶ νοικοκυρσοῦνης ιδέας, ὅπως τὰς ἐνοουμένων σήμερον, δὲν ἔπαθε ἐδῶ στὴν Εὐρώπῃ μας παρὰ τὴς ἀνώδυνες γρατσοῦνης τῆς πέννας ἀπὸ συνδιέλλας τῆς ποῦ δὲν παραδέχονται τὰς ιδέας τῆς. Ποῦ νὰ ἀνακατεθῶν Φαλλιέρ, Γουλιέλμος καὶ νόμοι; Ἐξέρτε, τί θὰ πάθαιε ἡ ὁμοσφίλη ἐν ἕκαστῃ τῆς προπαγάνδα τῆς στὴν Κίνα; «Οὐ ἔπαθε βεβαίως ἡ Πελλετιε τοῦ οὐρανίου Κράτους ἡ κινέζα δασκίλα Τσιέου—Αἰν, ποῦ δὲν ἐφάνθησθαι κινέζα ἀλλὰ τὴν νύκτα ἄλλῃ μοναχὰ τὰ κινέζικα ποδάρια τῆς τὴν ὁποία στρεβλῶνει ἡ βάρβαρος καὶ παλαιὰ μόδα ποῦ ἔζητε...» Ἡ κ Πελλετιε, συγγνώμη, ἡ Τσιέου—Κιν ἀπεκφυλάσθη διὰ τὴς... ἀνατροπικὰς ιδέας... Καὶ τώρα μὲ τὸ σπῆσιον παράδειγμα... αἱ ἀπεύσασαι νὰ πύσων τὰ πόδια των... ἄρχισαν νὰ τὰ φασκίσουν πάλιν οὐκ ἐπὶ πῶς εἶναι

καλλίτερον ἕνα μικρὸ ποδαράκι παρὰ διόλου... κε- φάλι...

Ἄρώματα... Βασιλισσῶν...

Μὴ ἀκούμεται εἰς τὸ ἄρωμα... τοῦ γοῆτρον ποῦ ἡ παράδοσις προοιδεῖ εἰς τοὺς τίλους τῶν ἑστεμμένων, εἰς τὸ ἄρωμα τοῦ κυανοῦ αἰ- ματος εἰς τὸ ἀληθὲς ἄρωμα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀγαθότητος δι' οὗ στολιζονται πλείοται τῶν Ἀνασῶν προσφύγουσι καὶ εἰς τὸ ἐλίκτητον ἄρωμα τῶν ἀνθῶν. Ἐξέρτε δέ, ὡραῖαι μου ἀναγνώστρια; ποῖα εἶναι αἱ προτιμήσεις πολλῶν Βασιλισσῶν; Ἀκούσατε.

Ἡ Τσαρίνα προτιμῇ τὸ ἀπόσταγμα τῆς βιολέττας ἔσοδεῖ δὲ ἐν γενεὶ διὰ τὰ ἀρώματά της περὶ τῆς 100 χιλιάδας φράγκων!

Ἡ Αυτοκράτειρα τῆς Γερμανίας δίδει τὴν προ- τιμήν της εἰς ἕνα σαποῦνι φιασμένον μὲ τὸ ἄ- ρωμα τῆς φαλαίνης εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδί- δουν τὴν ὀνομαστήν λεπτότητα τῶν ὄμων της.

Ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα τῆς Ἀγγλίας προτιμῇ ἰδιαίτερος τὸ νερό τῆς λεβάνδας, καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας πιστεύει εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς ἀρετὰς τοῦ νεροῦ τῆς Κολώνιας. Τὴν ἴδιαν ιδέαν ἔχει καὶ ἡ ὡραία Βιλλεμίνη, ἡ βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας ποὺ ῥίπτει κάθε μέρα μιὰ ἡμίον ὀκὰ περὶ τοῦ ἀρίστου Κολώνιας εἰς τὸ λουτρό της. Ἄλλ' ἡ Ὀλλανδέζα Μεγαλειότης ἀγαπᾷ καὶ τὸ ροδόνερον τὸ ὁποῖον δὲν λείπει ποτὲ ἀπὸ τὴν τουαλέττα της.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φέρῃ κανεὶς διὰ τὴν διὰ νὰ ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη καὶ τὸ ἄρωμά τους τὴν ἄρωμα προτιμᾶται σὲς ὡραία ἀναγνωστρία μου;

τὴν Ἀνατολὴν... καὶ στὰς προ- λήψεις της!

Ὁ ἰατρός τοῦ Σάχου τῆς Περσίας εἶναι γερμα- νός. Οὐ ἦτο γάλλος ἡ ἰταλὸς ἢ καὶ ἄγγλος ἢ καὶ ἕλληνας ἔαν τὸ... παιγνίδι τῷθελε διδοῖν διὰ νὰ προσληφθῇ ὁ ἰατρός τοῦ Σάχου ἐπαίχθη καὶ τι οὐκ τὸ «κουῶνα ἢ γράμμα»!

Ἄντι πενιά μας ἡ δεκάρας ἐπῆραν τὸ Κοράνι.

Ὁ Σάχης ἠμώθησε.

— Ὁ κρᾶζω γάλλον ἰατρὸν;

Ὁ αὐτολόγος ἀνοίγει τὸ Κοράνι καὶ διαβάσει.

«Ἡ Κατάρτα τοῦ Ἀλλάχ ἦτο ἐπάνω τους».

Τίποτε γάλλος.

Ἐξακολουθεῖ ὁ Σάχης.

— Νὰ κρᾶζω ἕνα ἰατρὸν γερμανόν;

Ὁ αὐτολόγος ἀνοίγει πάλιν τὸ Κοράνι καὶ τὸ ἐξῆς ρητὸν παρουσιάζει ἐνώπιόν του.

«Καὶ ἔχαρη ὑπερβολικὰ διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν πιστῶν μαθητῶν του».

Ὁ Ἀλλάχ εἶχεν ἀποφανθῇ. Συνελεῖα τοῦτου ὁ καθηγητῆς Δάμς προσεκλήθη εἰς τὸ παλάτι τοῦ Σάχ μὲ ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων ἐτησίως.

Ὁ Δοκτωρ Δάμς θὰ εὖρη βέβαια ὅτι τὸ Κο- ράνιον... εἶναι ἀληθὴ σοφίας... καὶ πλούτου.

Ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐται- ρίας τῶν Ὀμνιμπους εἰς τὸ Πα- ρίσι.

Ἄρθρ. 15.—Οἱ ὁδηγοὶ θὰ εἶναι πάντοτε ἐξηρι- σμένοι καὶ θὰ ἔχουσι τὰ χερὶ α καθαρά. Ἐν καθ' ἑκάστης ἐπιχειρήσεως ἀναγορεύεται τὸ κλίνομα, πρέπει νὰ ἀπόσχουν φαγητῶν τῶν ὁποίων ἡ ἰσχυρὰ ὁσμὴ θὰ ἠνώχλη τοὺς ἐπιβάτας.

Ἄρθρ. 33.—Συσταίνομεν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς νὰ ἀποφύγουν τὰς συζητήσεις ἄς ὑποχωρήσουν καλ- λίτερον καὶ εἰς ἀδίκον ἀπαίτησιν τοῦ κοινοῦ παρὰ νὰ θυροῦσιν τοὺς ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποιῆ παύσεως νὰ ἀπαντῶσι μὲ ὕβρεις εἰς τυ- χούσαν ὕβριν, καὶ νὰ προσβῶσι εἰς βία μετὰ ἔστω καὶ προκαλούμενοι. Ἄς λάβωσι μάρτυρας ἐν ἐξυ- βρισθῶν, καὶ νὰ ἀποτανθῶν εἰς υιοφυλάκα.

Παραθέσαμεν τὰς ἀνω διατάγας μόνον καὶ μό- νον νὰ δεῖξωμεν πῶσον ἄλλοι αἱ Ἐταιρίαι σέβονται τὸ κοινόν της καὶ ὅταν τοῦ παρέχουν ἀληθεῖς ἡμερε- σίας, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν εἰς τὸ Παρίσι πτε μία-δύο ὥρας δρόμο (Place Pigalle—Halle aux Vins, Cluichy—Odéon, Trucadero—la Villette κλ. κλ.) μὲ 15 λεπτά καὶ ἐδῶ ;...

Διὰ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἄρσα- κείου.

Ἰδοὺ τὸ πρόγραμμα ἐνὸς Παρθενωγίου λαμβά- νοντος ἐπιχορηγήσασιν παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων L' Institut Professionnel Parisien. Ὅλοι αἱ υιαθήτρια, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἢ ἡ κοινωνικὴ των θέσις μετὰ τὸ πέρας των κλασικῶν μαθημάτων των συμπληροῦν τὴν ἐκπαιδευσίν των μὲ ἐν ἔτος πρακτικῶν σπουδῶν δη- λαδὴ μανθάνουν. Ἐξένας γλώσσας, γραφομηχανήν, στενογραφίαν, λογιτικὴν, κοπι.κὴν, μόδα, νοικο- κυριῶν.

Τὸ ἀπομνημονεῦμα τῆς Σάρ- ρας Μπερνάρ.

Ἐν ἐδημοσιεύθησαν ἀκόμη. Ἄλλ' ἡ «Τριμπίουνα» τῆς Ρώμης ποῦ εἶνε ἀπὸ τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κόσμου, καθάρως νὰ τὰ διαβάσῃ εἰς τὸ χειρό- γραφον καὶ ἐδημοσιώσῃ καὶ ἀνάλεκτα. Ἀπὸ αὐτὰ ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς περικοπὴν ἐκ τῆς ὡραίας μεταφράσεως τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐχοῦ- σης τὴν ἀφέλιαν τοῦ πρωτοτύπου. Πρόκειται περὶ τῆς πρῶτης παρουσιάσεως εἰς τὴν «Κομηδίαν» ἀφοῦ ἄρσεν τὸ Κοινεραβότιον. Γράφει ἡ Σάρρα. ... Τὴν ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ παρουσιασθῶ εἰς τοῦ κ Τιερρὸν διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς Κομωδίας. Πῶς εἶχα νὰ ντυθῶ; Ἰδοὺ τὸ δύσκολο ζήτημα. Ἡ μητέρα ἔστειλε νὰ κρᾶζω τὴν ἡμιότια ἡ ὁποία ἔ- τρεψεν γλήγορα μὲ κάμποσα καπέλλα. Διέλεξα ἕνα ἄσπρο μὲ γῆρο γαλιζο καὶ κορδέλλες γαλιζιες καὶ ἄσπρες. Ἡ θεία μου Ροζίνα, μούχε στείλη ἕνα φῶ-

ρεμά της, γιὰ τὴν δικά μου ἦσαν πολὺ ἀπὸ κορι- τσι—ἔλεγε ἡ μαμά.

«Ὡ τί φόρημα! Θὰ τῶν μπροστία μου γιὰ ὀλη μου τὴ ζωὴ! Ἦτο ἀποροπῆ! χροῖμα πρᾶσινο κρα- μβὶ μὲ μαϊνδρον μάρου βελούδου ἐφαντόμουσιν οἱ μαῖμοι μὲ ἐκείνο τὸ φῶρημα, ἀλλὰ μὲ ἔποχρῶσαν νὰ τὸ φορέσω. Κατὰ καλὴν μου τύχην, ποῦ μύροσα νὰ τὸ σκεπάσω μὲ ἕνα ὡραῖο ἐπανωφόρι— ποῦ μοῦ εἶχε χαρίσει ὁ νονός μου— ἐνὶ ὡραῖο ἐπανωφόρι ἀπὸ μαῖρο χοιρῶν γούχο, μὲ ἄσπρες ραφῆς ἰλο- γυρα.

Ἡ κυρία Μπρήμπανδερ μοῦ ἔδωσε ἕνα ζευγάρι ἄσπρα γάντια καὶ ἡ κυρία Γρενὼ μία ὀμβρέλλα.

«Ἐπι φθισομένη χαριτωμένη μὲ τὸ ἄσπρο μου τὸ καπέλλο, κουνουλωμένη μέσα σὸ πρᾶσινο τὸ φουστάνι, ἀλλὰ μὲ τὴ παρηγορία τοῦ ἐπανωφοριοῦ μεγάλης κυρίας, ἐπῆρα μὲ τὴν κ. Γρενὼ εἰς τοῦ κ. Τιερρὸν ὁ ὁποῖος μοῦ ἔκαμε πομπὴν καὶ διδασκα- λικὸ λόγο ἀπὸ τὴν ὁποῖον δὲν ἐκατάλαβα τίποτε...»

Ἡ διάλεξις τοῦ κυρίου Μπερλ.

Ἡ διάλεξις τοῦ φιλέλληνος κυρίου Μπερλεῖνα πρῶ- τῆς τάξεως ἀνάγνωσμα. Ἐν γενεὶ αἱ διαλέξεις διαγίνονται ὑπὸ ἀριστοτεχνῶν τοῦ λογοῦ εἶναι ἀνά- γνωσμα ἐκ τῶν λαμπροτέρων. Αἰεὶ δὲ ὀμιλητῆς μὲ ὕφος γλαφυρὸν ἐνχυριστον προσπαθεῖ νὰ συμπτύξῃ εἰς μίαν ὡραν ὀμιλίαν ἀντικείμενα πολλῶν τόμων. Ἰδίᾳ ἡ διάλεξις τοῦ κ. Μπερλ εἶναι εἰς αἰρετικὴν, ὑπὸ ἔσοιν ἔφους, καὶ ὑπὸ τὴν ἐσοιν οὐσίας. Μὰς δι- δεῖ τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἑλλήνου, μὲ τὴν ἀμερολη- ψίαν τῆς ἐποικιστικῆς παρατηρήσεως; μὰς λέγει τί πράγματι εἴμεθα, καὶ ἴσως διὰ πρῶτην φορὰν μὲ τὴν σαφήνειαν πολλοὶ θὰ ἴδουν ὅτι δὲν ἔχομεν λέγων νὰ εἴμεθα ἀπαισιόδοξοι διὰ καὶ κάνομεν κατὶ ἀξίζομεν ὅτι ἔχομεν ἀρετὰς; καὶ ὅ,τι νομίζομεν κα- κίας δὲν εἶναι κακίαι. Ἀλλὰ τί πονολογῶ;

Διαβάστε καλλίτερα τὴν διὰλέξιν. Καὶ ὅσοι δὲν ἐ- διαβάσατε τὸ πρῶτον μέρος, ζητήσατέ το ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀληθείας ποῦ τοῦ θέτει προθυ- μως εἰς τὴν διαθεσίον σας δωρεάν, εἴτε εἰς τὰς ἐ- παρχίας εὐρισκοσθε εἴτε εἰς τὴν πρωτεύουσιν.

Le Monde Hellenique.

Ἐκδίδεται ἀπὸ τινος ἐνταῦθα λαμπρὰ ἐβδομαδιαία ἐφημερίς γαλλικὰ γραμμένη, ἀληθῆσα, γαλλικὰ. Ἡ ὕλη τῆς διαλεγμένη. Τίποτε περὶ τὸν ὄλο μὲ μέ- τρον. Τα πολιτικά, τα φιλολογικὰ τὰ κοινωνικὰ, τὰ θεατρικὰ, αἱ εἰδήσεις Μόινον ἐλάττωμα εἶχε ἔως τώρα ποῦ ἦτο μικρὰ διαβαζομένη πολὺ γλήγορα διὰ τοὺς ἐκτιμητὰς; τῆς ἴωρα καὶ ἡ ἔλλειψις αὐτῆ - ἄς τὴν ποιῆμε ἔτσι—διορθοῦται. Τὸ «Monde Hel- lenique» θὰ ἐκδοθῇ εἰς μεγαλύτερον σχῆμα.

Ὅσοι θέλουν ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μὴς νὰ εἶναι ἐνημεροί, τῶν γεγονότων, τῆς πολιτικῆς κοινωνικῆς φιλολογικῆς μὴς κινήσεως ἄς διαβάσουν τὸν «Mon- de Hellenique» καὶ θὰ ἀσκηθῶν ταυτοχρόνως εἰς τὴν ὡραίαν γαλλικὴν γλῶσσον.

Τὸ ταχυδρομεῖον βραδύνει εἰς ἑῖς τὸν δρόμον τῆς προόδου.

Μὰς τὸ λέγει ἀκριβῶς ὁ ἀνωτέρω ἀναφερόμενος «Ἑλληνικὸς Κόσμος» διὰ τὰ εὐρωπαικά ταχυ-δρομικὰ κέντρα δὲν ἔχουσι εἰδοποιηθῇ ἐγκαιρῶς περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς προσθήκης τῶν ταχυδρομικῶν ἀφίξεων, ἔξ οὗ καὶ ἀνωμαλίαι εἰς τὴν λήψιν τῶν φα- κέλλων.

Τὴν ἐγκαιρὸν εἰδοποίησιν τὴν εἶχαμε συνοήσει εἰς τὴν «Ἀληθείαν» πρ

δὲ ἀναμεμιγμένα ἐτρώγοντο μετὰ μεγάλης ὀρέξεως. Αἱ στερεαὶ τροφαί, τὰ κρέατα, τὰ τυριά κλπ. ἐποποθεύοντο ἐπὶ στοργίλου τεμαχίου μαύρου ἄρτου, τὸ ὁποῖον ἐτρώγετο μετὰ τὸ φαγητόν, ὡς ὀπωρικόν. Τὸν ζυμὸν ἔπιναν πάντες ἀπὸ τῆς κοινῆς ζυμοδόχης, ἔσπυζαν δὲ πάντοτε διὰ τὴν προφθάσιν καὶ πῖσι περισσότερον.

Οἱ εὐγενεῖς καὶ καλῶς ἀνατετραμμένοι ἔτρωγον διὰ τῶν τριῶν μόνον δακτύλων ἐνῶ οἱ ἄστοι καὶ οἱ χωρικοὶ διὰ τῶν πέντε. Ἐνα ἢ δύο μαχαίρια ἦσαν ἀρετὰ δι' ὅλους, καὶ ἕκαστος τῶν ὁμοτραπέζων ἐπερίμενε, ὅπως ὁ πλησίον αὐτοῦ κόψη τὸ κρέας του καὶ τῷ μεταδίωξῃ τὸ σπᾶνιον σχεῦος!...

Καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ἐτὶ τοῦ 19ου αἰῶνος εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὁσάκις ἐδίδοτο ἐπίσημα γεύματα, προσεκαλεῖτο ἡ ὠραιότερα κόρη ν' ἀναμίξη τὴν σαλάταν διὰ τῶν ἀδρῶν δακτύλων τῆς. Τοῦτο θεωρεῖτο ὑψίστη τιμὴ δι' ἡν αἱ ὠραῖαι τὰς ἐποχῆς ἐκείνης μεγάλως ὑπερῆραν ὑψύτου. Λουδοβίκος δ' Δ' εἶπε ὁ τελευταῖος ἡγεμῶν—ἐξαιρουμένη οἱ Σουλάνοι—ὅστις ἔφαγε διὰ τῶν δακτύλων.

Δὲν ἐπιτρέπετο ὅμως καὶ ἐθεωρεῖτο θαῖγμα κακῆς ἀνατροφῆς τὸ λείγειν τοὺς δακτύλους, τοὺς ρυπανθέντας ἀπὸ τὰ λίπη τῶν φαγητῶν. Ἐνεκα τούτου ἡλλάζον συχνὰ πετσέτες κατὰ τὸ διάστημα τοῦ γεύματος.

Τὰ ποτήρια ἦσαν ἐπίσης σπάνια. Φιάλαι ἀνεφάνησαν διὰ πρώτην φοράν ἐπὶ τῶν τραπέζων κατὰ τὸ 1760. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔμενον εἰς τὰ ἐρμάρα ὡς ἐπιπλα! Ἐνα ποτήριον ἤρκει ὅπως ὅλοι οἱ συνδαιτημένους πῖσι διαδοχικῶς.

Τὰ φαγητὰ ἐκομιζόντο εἰς τὴν τράπεζαν ἐπιμελῶς κεκαλυμμένα. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸν Μεσαίωνα τὰ ἐγκλήματα διὰ δηλητηρίων ἦσαν συχνὰ, ὁ μάγειρος ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ δοκιμάσῃ ἐνώπιον τῶν κυρίων του τὰ φαγητὰ καὶ πείσῃ τοὺς ξένους ὅτι δὲν ὑπῆρχε φόβος.

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΙΑΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Ἰνυρίζομεν τί συμβαίνει ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τοῖς ἀστροῖς, ἔχομεν ἐξετάσει ἄλλου κόσμου καὶ ὑπολογίσει τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, δὲν γνωρίζομεν ὅμως τὸν φυσιολογικὸν μας ὄργανισμόν, ἐν τῷ προσπαθοῦμεν νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὴν φυσιολογίαν, ψυχολογίαν καὶ τὴν ἱατρικὴν βιολογίαν.

Θὰ εἶς ἀναφέρει ἐν μυστήριον ἀσύνηθες καὶ δυσεξηγήτου περιπτώσεως, τὰ καθέκαστα τοῦ ὁποῖου μοὶ εἶνε τελείως γνωστά. Εἶνε ἐν ἐπιτημονικὸν ζήτημα ἄξιον πολλῆς προσοχῆς, μεταξὺ τῶν ὄσων ἔχω συλλέξει τώρα ἐσχάτως, καὶ ἐντελῶς ἀγνωστὸν φυσικῆς δυνάμεως.

Ἦ δεσποινὶς Bertrand ἡλικίας εἴκοσι ὀκτώ ἐτῶν, ὀφθαλμῶν, εὐρίσκειτο εἰς τὸ γέρας τοῦ τάφου ἀπὸ μίαν περίπλοκον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπόθεσιν. Ὁ μόνος τῆς ἀδελφὸς εἶχεν ἀποθάνῃ ἀπὸ φυματίωσιν καθὼς καὶ ἡ μήτηρ τῆς, ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ ἀσθενείας εἶχε προσβληθῆ καὶ αὐτὴ, ὑπὸ χειροτέραν ὅμως μορφήν.

Ἦ ἔπειτα κληνὸς τῶν Ἀπριλίων τοῦ 1905, πρὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐγείρειται μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔλαβε γάμον ἡ θαυματουργὸς αὐτῆς θεραπεία. Τρεῖς ἱατροὶ ἐκλήθησαν εἰς συμβούλιον, χωρὶς νὰ δυνηθῶν νὰ τῆς παράσχουν βοήθειάν τιναν, ἐν τέλει δὲ ἀπεράνηθησαν, ὅτι ἐξέλιπε πλέον πᾶσα ἐλπίς σωτηρίας τῆς ἀρρώστου.

Τὰ κάτω ἄκρα τῆς εἶχον πάθει τελείαν ἀπώλειαν αἰσθήσεως καὶ ἔμενον ἀκίνητα ἡ ἀναπνοὴ τῆς εἶχεν ἐλαττωθῆ εἰς μέγαν βαθμόν, εἶχεν ὅμως εἰς ἄκρον εὐκρίστητον τὸν θώρακα καὶ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ἣτις εἶχε κυρτωθῆ περὶ τὸ ἄκρον.

Τὰ συμπτώματα ταῦτα, συνδυαζόμενα μὲ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς, ἣτις ἐδείκνυε τελείαν ἰσχυροῦς ὀρέξεως καὶ συχνὰς λιποθυμίας, ἐδήλουν, ὅτι ἡ ἀσθενὴς ἔπασχεν ἐκ φθίσεως τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἀπὸ παράλυσιν τῶν κάτω ἄκρων, ἐρεθισμὸν ἐκ βλάβης τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ πνευμονικὴν φθίσην.

Μόλις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῆ μίαν ἀνθρώπινην διάνοιαν τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκειτο ἡ ἀρρώστου.

Τρεῖς ἱατροὶ τῶν νοσοκομείων Suint-Martin, Grandjean καὶ Diehl, οἵτις ἐπεσκέπτοντο τὴν φθισίαν ἀπώλεσαν πᾶσαν ἐλπίδα ἀναρρώσεως.

Ἦν ὃ ἡ δύστυχος κόρη εὐρίσκειτο ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἐκλήθη ὁ κ. Emile Moreau, ἐπιστήμων καὶ συγγραφεὺς περὶ ὑπνωτισμοῦ, νὰ τὴν ἐξετάσῃ ἀπ' οὐ πᾶσα ἱατρικὴ περιπέλας ἐξηγήθη ἄνευ βελτιώσεως τίνος, ὁ ὁποῖος εὐρεν αὐτὴν εἰς μίαν κατάστασιν ψυχικῆς ὑπερευαισθησίας. Καθ' ὃν χρόνον τὸ σῶμά τῆς ἔκειτο ἤμερον καὶ παραλελυμένη ἡ διάνοιά τῆς εὐρίσκειτο ἐν πλήρει ἐργηρότητι καὶ νηφαλιότητι. Ἐβλεπεν ὀπτασίας καὶ συνομιλεῖ μετ' ἀγνώστων προσώπων. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἡ

ἀσθενὴς διηγῆθη εἰς τὸν κ. Moreau τὸ ἀκόλουθον ὄραμα.

«Τὴν 18 Σεπτεμβρίου, τὴν 2 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀφύπνισθον ἀπὸ κάποιου προσώπου, τὸ ὁποῖον μοὶ ἔθεσε τὴν λάμπην. Τὴν ἤναψα ἐκ νέου καὶ παρατήρησα, ὅτι εἶχεν ὀλίγον ἔλαιον ἀκόμη, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον ἐξητλήθη. Τὴν δωματίον μου τότε ἐγένετο σκοτεινότερον, διὰ μέσου ὅμως τῆς θύρας, ἡ ὁποία ἦτο ἡμιάνοικτος, παρατήρησα ἐν φῶς εἰς τὸ μαγευρεῖον καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν νὰ λέγῃ:

«Δύνασαι νὰ ὑποφέρῃς δοκιμασίας; «Μάλιστα» ἀπήντησα.

«Τότε εἶδα μίαν μικρὰν, ἰσχνὴν χεῖρα, ἐρχομένην κατ' εὐθείαν ἐπάνω μου καὶ κρατοῦσαν ἐν φῶς, τὸ ὁποῖον ἔφεγγε τὸν τοῖχον τοῦ δωματίου καὶ ἠδύναμην ν' ἀναγινώσκω ὑπεράνω μου τὰς λέξεις: 'Εἰς τὰς 8 Μαρτίου θὰ σηκωθῆς.' Τὸ φάσμα κατόπιν ἐξηφανίσθη σιγά, σιγά καὶ μετὰ τινὰς στιγμῆς σκότους ἡ λάμπα ἤναψε πάλιν μόνη τῆς.»

Ὁ κ. Moreau ἐνόμισεν, ὅτι ἤδυνάτο νὰ ἐπαναφέρει τὴν ὀπτασίαν πρὸς ὄραμα τῆς ἀρρώστου καὶ ἐστῆριξεν ὅλην τὴν ἑλπίδα εἰς τὴν ἐνέργειαν μίης δευτέρας φανταστικῆς προσωπικῆς ὑποστάσεως, φροντίσας συγχρόνως καὶ μὴ γεννηθῆ εἰς κανὲν ἐκ τῶν ψευδοπροσώπων ἐκείνων ἰδέα τις ἡ θέλῃσις προερχομένη ἐξ αὐτοῦ, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον συχνὰ συμβαίνει ἐν τῷ ὑπνωτισμῷ.

Τῆς συγκαταθέσει τῶν τριῶν ἱατρῶν ἐπεδίωξε διὰ μαγνητικῶν ἀπατῶν καὶ ὑποβολῶν νὰ κοιμίσῃ καὶ ἐλαττώσῃ τοὺς πόνους τῆς ἀρρώστου ὅπερ καὶ κατέβησε. Διὰ μαγνητικῶν λοιπὸν κυκλικῶν ρευμάτων ἔδωκε μίαν πρᾶντικὴν κατὰστασιν εἰς τὰ ζωτικὰ ὄργανά τῆς.

Ἦ πάσχουσα τότε κατελήθη ὑπὸ ἡσυχου ὕπνου. Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἐξεδηλώθησαν πάλιν σημεῖα παραλύσεως τῶν μερῶν τοῦ σώματος τῆς ἔτερα ὅμως σημεῖα βελτιώσεως ἤρχισαν ν' ἀναφανίζονται. Καθ' ἑκάστην, μεθ' ἑκάστην ἐπίσκεψιν ἐκοιμᾶτο ἐπὶ δύο ὥρας μεγάλως ἀνακουφισμένη.

Ἦ δευτέρα βελτιώσις ἀνεφάνη ὅταν αἱ πεπτικαὶ λειτουργίαι ἤρχισαν ν' ἀνακτῶσι τὴν ἐνεργητικότητά των.

Τὴν 8 Μαρτίου, μόλις ἀφύπνισθῃ, διηγῆθη εἰς τὸν κ. Moreau, ὅτι ἔβλεπεν ὕψισθον τοῦ μίαν ὠραίαν γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὰ χαρακτηριστικὰ περιέγραφε μετὰ λεπτομερείας. Ἦ περιγραφή αὐτῆ ἀνταπεκρίνετο ἐπακριῶς μὲ ἐν πρόσωπον, γωστόν εἰς τὸν κ. Moreau, ὅστις ἐνόμισεν, ὅτι τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο δυνατόν τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐσκέπτετο καὶ αὐτὸ ἀκουστικῶς ὅμως.

Ἦρχετε νὰ κάμῃ περισσοτέρας ἐρωτήσεις περὶ τοῦ προσώπου τούτου ὁ κ. Moreau, ἡ πάσχουσα ὅμως δὲν ἀπῆντα, ἀλλ' οἰκιοθελῶς περιέπεσεν εἰς μίαν ὑπνωτιστικὴν κατάστασιν. Ἐπὶ πολὺ μετὰ ταῦτα ἐφαίνετο νὰ εἶνε ἀπεπιγμένη, αἱ δὲ χεῖρές τῆς ἐτεντώθησαν καὶ ἔλαβον μίαν δραματικὴν στήθιν τότε ἐξέβαλε μίαν πνιγρὰν καὶ σκληρὰν φωνήν, λέγουσαν:

«Βοήθησέ με! Βοήθησέ με!»

«Τῆς ἔκαμα ἐντρίβας εἰς τὸν φάρυγγα» λέγει ὁ κ. Moreau «καὶ ἀρῶ ἀνένευσε βθεῶς καὶ ἐπανελημμένως εἶπε: 'Ἰδοὺ μίαν δύναμιν, βοήθησέ με μὲ αὐτήν. Ἀκολούθως τὴν ἤκουσα νὰ λέγῃ, πάλιν, περισσότερον, τώρα καθαρά. Βοήθησέ με μὲ αὐτὴν τὴν μικρὰν δύναμιν.»

«Ὀλίγα λεπτὰ μετὰ ταῦτα ἡ κόρη ἐξέβηκε ἐκ βαθῶν στεναγμῶν, τὸ πρόσωπόν τῆς ἔλαβε μίαν φυσικὴν ὄψιν, ἐκινήθη ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ προσεπάθησε νὰ ἐγεῖρῃ, τὴν ἐβόηθησαν νὰ λάβῃ μίαν καθιστήν θέσιν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς καὶ ἐκεῖ ἔμενε μὲ τὸ σῶμα ὄρθιον, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ πρὸ ἐτῶν.

«Ἐκπεληγμένως καὶ σχεδὸν κατελημμένως ὑπὸ συγκινήσεως εἶπον εἰς τὸ φάντασμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἦτο παρόν: 'Ἐὰν πράγματι σὺ εἶσαι ἡ αἰτία ὡστε ἡ κόρη αὐτὴ νὰ κίνηται, τὸσον καλὰ, δύνασαι νὰ τὴν κάμῃς καὶ νὰ βαδίξῃ. Καὶ συγχρόνως μὲ μίαν παροτρυντικὴν κινήσιν ἀπέριψα τὰ κλινωσκεπάσματα.»

«Τότε εἶδον τὴν ἀθηνὴ κόρην νὰ ἐγεῖρῃ σιγά καὶ ἄνευ φωνημενικῆς προσπάθειας τὸν δεξιὸν τῆς πόδα, ν' ἀφίγη νὰ στηρίξῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ κατόπιν τὸν ἀριστερόν, ἐν ᾧ κατήρξατο τῆς κλίνης τῆς.

«Ἦν στιγμὴν ἐκείνην τῆς εἶπον: 'Ἐμπρός' ἡμπορεῖς τώρα νὰ βαδίξῃς. Καὶ ἐβάδισε περὶ τὸ δωματίου δις. Ἐσταύρωσε κατόπιν τὰς χεῖράς τῆς, τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς ἐκράτησεν ὄρθιον, παρατηροῦσα κατ' εὐθείαν ἔμπρός.»

«Τὴν 16 Μαρτίου ἐκοιμήθη ἐπὶ ἐπτά ὥρας συνεχῶς, χωρὶς ν' ἀφύπνισθῃ ἐν τῷ μεταξύ. Τὴν πρωῖαν ταύτην μοὶ εἶπε μετὰ χαρῆς, ὅτι ἡ μυστηριώδης φίλη τῆς τῆς εἶχε εἶπῃ νὰ τενοτώσῃ τὰς χεῖράς τῆς καὶ εὐθὺς ὡς ἔπραξε τοῦτο τὰς ἐπίσταν ἐκείνη. Ἦ δεσποινὶς Bertrand τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠσθάνθη νέαν δύναμιν εἰσελθεῖσαν εἰς τὸ σῶμα τῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, προσέβηκε, δὲν εἶχε πνευλίση. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἔγραψε μίαν ἐπιστολήν, κατόπιν εἶκοσι τριῶν μηνῶν ἀσθενείας. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, κατέληξεν ὁ κ. Moreau, ἔπεισε καθ' ὅλοκληρίαν νὰ παρουσιάξῃ τὴν ἀγωνίαν ἐκείνην τῆς ἀσθενείας.»

Ἦ ἀρρώστου αὐτῆ, ἀπὸ τὴν ὅποιαν οἱ ἱατροὶ ἀπώλεσαν πᾶσαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰσῆρχετο εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναρρώσεως. Τὴν 17 Μαρτίου τὸ μυστηριώδες καὶ ἀόρατον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον περιέπτατο καὶ κατελάμβανε τὸ σῶμα τῆς ἀσθενοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν:

«Θὰ ὑποφέρῃς σφοδρὸν πόνον, καὶ κατόπιν θὰ ἐπέλθῃ ἡ τελεία ἴασις τῶν ποδῶν σου.»

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ἡ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΚΟΥ

1 Ἀπ' τὸ Σοῦλι 'στὸ Ζάλογκο φθάνουν Ἀμαζόνες μὲ Κλέφτον θωροῖά Κι' ἐκεῖ πέρα ποθοῦν νὰ πεθάνουν Γιὰ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἀλευθεριά!

2 Τ' ἀγγελόμορφα βρέφη των τάσσουν Στῆς σπητῆς Παναγιάς τὸν βωμό. Καὶ μὲ θάρρος λαμπρὸ τὰ πετάσσουν Στὸν βαθρὸ τοῦ Ζαλόγκου κρεμμό.

3 Τὰ φτωχά... σὰν πηγαίνουν χτυποῦνε Στῆς ἀβύσσου τὰ μαῦρα πλευρά Κι' εὐθύς, φεῦ!.. τὰ μυαλά των σκορποῦνε Κι' ὅλα πᾶνε 'στὸ βάθος νεκρά!..

4 Ὡ! τί μύλαις! 'στὸν Χάρο τὰ δίνουν Χωρὶς κλάμμα, χωρὶς ὀδυρμοὺς Κι' ἀπὸ πάνω 'στὸν τάφο των στήνουν Ὡς στεφάνι χορὸ μὲ ψαλμοῦς!

5 Τὰ μακρὰ των μαλλιά κυματίζουν Σὰν σημαῖες σὲ πύργων κορφαῖς Καὶ τραγῶν 'στὸ μνημα σφυρίζουν Συναδεδυμένους τέτοιαις στορφαῖς:

6 «Πάρε, Χάρε, τ' ἀγγελουδία Στ' Ὀδρανοῦ τὴν ἀγκαλιὰ Νὰ κοιμοῦνται μὲ τραγοῦδια Νὰ ξυπνοῦνε μὲ φιλιὰ Καὶ νὰ βλέπουν 'στὸ ὄνειρό των Νὰ χορεύῃ 'στὸ πλευρό των Μὲ ψαλμοὺς ἢ Κλεφτουριὰ Κι' ὅλο δάφνας νὰ φουχτώνη Καὶ μ' αὐταῖς νὰ στεφανώνη Τὸν Σταυρὸ, τὴν Λευθεριά!

7 Πάρε, Χάρε, τ' ἀγγελουδία Στ' Ὀδρανοῦ τὴν ἀγκαλιὰ Μὴν τὰ κάμουνε τινικοῦδια, Μὴν τὰ κάμουνε σκυλιὰ! Κάλλιο μπρὸς 'στὰ δύο μας μάτια Νὰ τὰ βλέπουμε κομματια Χίλια δυὸ κάθε στιγμὴ Παρὰ μὰ στιγμὴ τυράννουσ Ἀντὶ Κλέφταις καπετάνουσ Μὲ σουλιώτικη τιμὴ!

8 Πάρε, Χάρε, τ' ἀγγελουδία Στ' οὐρανοῦ τὴν ἀγκαλιὰ Νὰ ραντίζουν μὲ λουλουδία Τῆς Ποτιδίδος τὰ μαλλιά Ποῦ θὰ γίνουνε καμμά μέρτα Γαλανόλευκη παντιέρα Μὲ Σταυρὸ 'στὴν κορυφή Καὶ θὰ λάμπη 'στὸν αἰῶνα Ὑψηλὰ 'στὸν Παρθενώνα Ἡ πανώρηρα τῆς μορφή!

9 Τέτοια ψάλλοντας γύρω 'στὸ μνημα Καὶ πηδῶντας μ' ἀνδρεία καρδιὰ Κάθε γυρο μ' ὀλόφτερο βῆμα Πάει μιά κάτω 'στ' ἄγρια παιδιὰ!

10 Τέτοιο θάνατο, τέτοιαν ἀνδρεία Τέτοιας μάνιας καὶ τέτοιο χορὸ Δὲν θὰ δοῦν σὲ καμμιάν Ἱστορία, Δὲν θὰ δοῦν σὲ κανένα καιρὸ! Κύπρος

Ἰωάννης Περγίος

«Καὶ πότε θὰ γίνῃ αὐτό: ἤρωτησεν ἡ ὑπνωτισθεῖσα. Ἦ θεραπεία θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὰ παραλελυμένα μέλη κατὰ σειράν, τέσσαρας φορές καθ' ἑκάστην καὶ θ' ἀναρρώσεως τελείως τὴν 27 Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην.»

Ὁ κ. Moreau ἀμέσως κατεμέτρησε τὸν πόδα καὶ τὴν κνήμην τῆς ἀρρώστου καὶ εὐρεν, ὅτι τὸ μήκος των ἦτο τεσσαράκοντα δακτύλων. Τοῦτο ἐφανέρωσεν, ὅτι ἡ θεραπεία, καθὼς διεβητικῶς ὑπὸ τῆς μυστηριώδους ἐπιτεκτερίας, θὰ διήρκει ἀκριβῶς δέκα ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 17 δηλ. Μαρτίου μέχρι τῆς 27 ἰδίου μηνός.

Ἦ ὑπνωτισθεῖσα κατόπιν ἤρωτησε τὴν ἐπισκέπτραν, πότε θὰ ἐγένετο τελείως καλὰ. «Θὰ λαθῆς τελείως τὴν 15 Μαΐου» ἀπήντησε τὸ μυστηριώδες ἐκεῖνο πρόσωπον.

Βαθμηδὸν μίαν καταραπὴς θεραπείας, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη πρὸ δύο μηνῶν ἀδύνατος, ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ἐπανεφέρε τὴν ὑγίαν τῆς φθισιώσεως. (Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) Κων. Καλλιμαχάκης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ

ΑΝΔΡΩΝ

Ἡ ἐλευθεριότης τοῦ Στρατάρχου

Ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἀποθανόντος τοῦ διοικητοῦ τῆς Προβηγκίας, Δουκὸς τῆς Βανδώμης, διορίσθη νέος διοικητὴς ὁ Στρατάρχης δὲ Βιλλάρ.

Διηγούνται ὅτι ὅταν οἱ ἐκ Προβηγκίας ἀντιπρόσωποι ὑποδεχόμενοι αὐτὸν τῷ παρουσίαν—κατὰ παλαιὰν τινὰ συνθήσαν—βαλάντιον πλήρες χρυσοῦν λουδοβικέων:

— Ἰδοὺ, ἐνδοξότατε, τῷ εἶπον καὶ τὸ βαλάντιον τοῦτο. Ἦννε ὅμοιον πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσεφέραμεν εἰς τὸν δοῦκα τῆς Βανδώμης, ὅτε εἶχε διορισθῆ διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ὡς ὑμεῖς σήμερον. Ἄλλ' ἐκεῖνος δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ δεχθῆ...

— Ἄ! ἀπήντησεν ὁ Στρατάρχης δὲ Βιλλάρ, λαμβάνων τὸ βαλάντιον ὁ δοῦξ τῆς Βανδώμης ἦτο ἄνθρωπος τῷ ὄντι ἀμίμητος... Καὶ ἔβαλε τὸ χρυσίον εἰς τὸν κορβανᾶν!..

Ὁ Λαφίτ καὶ ὁ δημοσιογράφος.

Εἰς τὸν τραπέζιτην Λαφίτ, τιμῶντα καὶ ὑποστηρίζοντα τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων, παρουσιάσθη κάποτε Γάλλος δημοσιογράφος:

— Κύριε Λαφίτ, τῷ εἶπε, θὰ εἶς φανὸ πολὺ τολμηρὸς παρακαλῶν ὑμᾶς νὰ μοὶ δανείσετε τρεῖς χιλιάδας φράγκα.

— Ἐγὼ δὲ ἀπήντησεν ὁ τραπέζιτης θὰ εἶς φανὸ πολὺ τολμηρότερος ἐπειδὴ εἶς τὰ δανείζω!...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ὁ χωρικός εἰσέρχεται εἰς καφενεῖον ἔχον τὴν ἐξῆς εἰρηγήνην: «ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΜΕΤΑ ΜΠΙΛΛΙΑΡΔΟΥ» «Ὁ ὑπηρέτης φέρει ἕνα καφὸν εἰς τὸν ἐπισκέπτην.

Καὶ ἐκεῖνος μὲ ἀφέλειαν ἐρωτᾷ: — Εἶνε μέσα καὶ ὁ μπιλλιάροδος ;..

Ἐνας οὐζυγος βλέπει ἄλλον ὅμοιον τοῦ ραβδιζόμενον μετὰ μανίας ἀπὸ τὴν γυναῖκα του. Καὶ ὑπομονητικῶς λέγει:

— Νὰ ἦνας ποῦ εἶνε... περισσότερον οὐζυγος ἀπὸ ἐμέ!..

— Παρακαλῶ, ποῖος εἶνε ὁ δρόμος ποῦ φέρει γρηγορώτερα εἰς τὸν Σταθμὸν ;.. Ὁ ἡμαξηλάτης δεικνύων τὴν ἡμαξάν του:

— Αὐτός!..

Ὁ δικαστής: Κατηγορεῖσαι οὐ κατεσκευάσες πλαστὰ χαρτονομίσματα...

Ὁ κατηγορούμενος: Καὶ ὅμως, κύριε δικαστά, ὀρκίζομαι ὅτι εἶχα ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ τὰ κάμω ἀληθινὰ!..

Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν: — Ἀλόφω συνηλθῆς; — Μάλιστα, κ. Ἀστυνόμε, ἀπὸ δύο κλητῆρας. — Ἐνεκα μέθης, ἀλήθεια; — Μάλιστα, κύριε, ἦσαν μεθυσμένοι καὶ οἱ δύο!

Συζυγικαὶ ἀβροτήτες. Ἐκείνος: «Α! ποτὲ δὲν ἐφαντάσθηκα πῶς θὰ ἦσαν ἕνα τέτοιο κτήνος!.. — Ἐγὼ ἀπὸ τὴν ὥρα ποῦ οὐ πῆρα!..

Μεταξὺ δύο καλογήρων: — Ἐγὼ τρώγω εὐχαρίστως μιά καλή γαλοπούλα! — Ἀμαξία! Εἶμαι ὑπὲρ τῆς παρθενίας καὶ διὰ τοῦτο δὲν τρώγω παρὰ... κατόνια!..

Μεταξὺ δύο νεαρῶν διηγήρων: — Ποῦ πηγαίνεις, Μίμη, ἔτσι βιαστικός; — Στὸ Εἰρηνοδικεῖον. — Α! ἐπὶ τίλους! Νὰ ποῦ ἦρες μίαν ὑπόθεσιν καὶ οὐ!

— Ναί ἦρα... — Καὶ ἐναντίον τίνος; — Ἐναντίον τοῦ γάπτου μου! Ἀγογγὴ γιὰ μιά φορῶν ποῦ δὲν τοῦ πλήρωσα!..

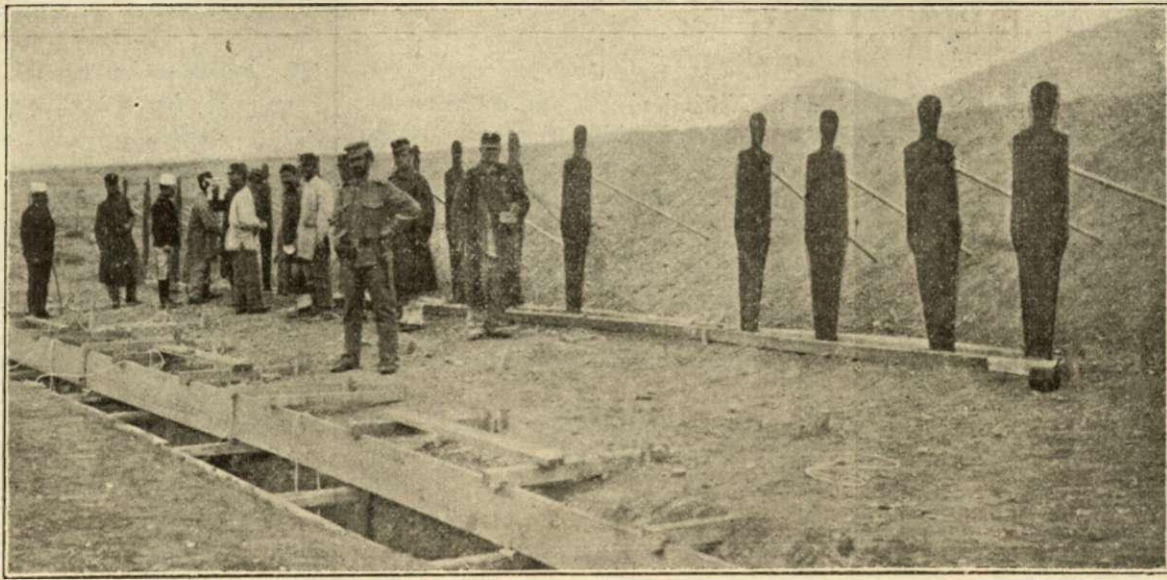
Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον: — Ὅριστε μας! Νὰ ἕνας σαλίνκαρος ζωντανὸς μὲς στὴ σαλάτα! Μὴ αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορον!.. — Πισὸ σγά! Θὰ σ' ἀκούσῃ ὁ ὑπηρέτης καὶ θὰ σοῦ τὸν περάσῃ στὸ λογαριασμό!..

Ὁ τυφλός: Νὰ μὲ συμπαθῆς, κυρία μου... Λάθος ἐκάματε... Α

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΛΗΝ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Φωτογραφία του καλλιτέχρου συνεργάτου μας κ.

Κ. Δημητράκοπούλου σπουδαστού του Λικίου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΧΟΝ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΩΝ 3

Μετά τὴν βολὴν τῶν 10 φουσιγγίων ὁ ἔλεγχος τῶν ἐπιτυχιῶν ἐπὶ τῶν στόχων. Τὸ τμήμα ἀφοῦ ἔσπυρε τὰ 10 φουσιγγία του ἡ σάλπιγξ ἐσήμανε «πιάσατε πύρον». Ἀμέσως ἐκ τῆς ὑπογείου κρύπτῃς ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐξακριβωσὴν τῶν ἐπιτυχιῶν ἐπὶ τῶν στόχων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἀξιωματικῶν κ.κ. Βογιατζῆ καὶ Ρούμπου. Διερχόμενοι πρὸ τῶν ἀνδρειακῶν βλέπουν τὰς ἐπὶ τῶν σφαιρῶν προσηνεθείσας ὁπὰς καὶ ὁ σάλπιγξ σημαίνει τότε πρὸς τὸν λόχον, ὅπου σημειώνονται αἱ ἐπιτυχία εἰς τὸν πίνακα βολῆς. Ἄλλοι ἄνδρες κατόπιν βουλώνουν τὰς ὁπὰς. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἐργασία ἡ σάλπιγξ σημαίνει προσοχὴν. Οἱ ἄνδρες ἀποσύρονται εἰς τὴν κρύπτην των καὶ τὸ πῦρ πάλιν ἀρχίζει. Ἐμπροσθεν τῶν ἀνδρειακῶν ὑπάρχει ἐπίμηκες ὄρυγμα χρησιμοῦμεν ὡς κρύπτη. Τ' ἀνδρειακὰ στηρίζονται διὰ ξυλίνων δοκῶν ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν προχώματος.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΟΥΛΙ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ ΜΑΣ

Γ. ΜΑΝΙΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἀπὸ τὰ Λαγκάδια τῆς Γερμανίας)

Ὁ ἀρειμανιώτερος ἑφεδρὸς τοῦ λόχου τῶν τηλεγραφετῶν

ΔΙΑΤΙ ΟΧΙ ΚΑΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ;

Καὶ ὁ μὲν ἀντιβασιλεὺς Διάδοχος — Καὶ Ζερῶν ὄλιγον — κάλλιστα πράττει ἐπισκεπτόμενος τὰ στρατόπεδα τῶν ἐπαρχιῶν, παρακολουθῶν, ἐπιθεωρῶν, γυμνάζων ὁ ἴδιος τοὺς ἐφεδρὸς, ἀντιλαμβάνομενος ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ἐλλείψεις, τὰ σφάλματα, τὰς προσόδους, τὰς ἰκανότητάς, τὰς ἀνικανότητάς. Ἀλλὰ διατί ἀρα γὰρ μαζὺ του νὰ μὴ συνεπιθεωρῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ προηγουμένως; Διατί ὁ κ. Θεοτόκης, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν ἡμέραις ἀσκήσεων ν' ἀνακλύεται εἰς Δουκάδες καὶ νὰ μὴ ἀνακλύσῃ ὄλιγον καὶ τὸν ἀέρα τῶν στρατοπέδων; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης ἐπέστρεψε γῆρας εἰς τὰς Ἀθήνας ἄλλ' ὄχι, φεβρουάριον, μὲ τὸν σκοπόν, οὐδὲ μέχρι τοῦ Γ' οὐδὲ νὰ κοπιῶσῃ νὰ μεταβῇ! Καὶ ὅμως ὁ κ. Θεοτόκης ἀξιοῖ νὰ καλῆται ὁ ἀνικηρὸς τοῦ στρατεύματος!

Η ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Ὁραία ἐμπνευσις, ἡ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλογεροπούλου νὰ παραστή αὐτοπροσώπως εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Νέας Ἀγχιάλου. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ὡραία ἰδέα θὰ μεταβληθῇ εἰς μίαν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴν ὕσιν καὶ συγκινητικὴν τελετὴν. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ παραστή εἰς τὴν ἐπίσημον ἐκείνην στιγμὴν καὶ ὁ ἀντιβασιλεὺς Διάδοχος; Φανταζόμεθα ποῖον ἐθνουσιακὸν καὶ ποῖα πατριωτισμοῦ δάκρυα θὰ προκαλέσῃ ἡ ἐν μέσῳ τῶν Ἀγχιαλιτῶν, τῶν νέων τούτων ἐλευ-

Μετὰ τὸ τελευταῖον φουσιγγιον οἱ ἑφεδροὶ τηλεγραφετῶν ἀναμένονσι τὸ παράγγελμα νὰ ἐγερθῶσιν

«ΣΑΛΠΙΣΜΑ» ΤΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ

Η ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Τὰν ἢ ἐπὶ τὰς.

Σῦρε παιδί μου σὸ καλὸ
Καὶ στήν καλὴ τὴν ὥρα
Καὶ ντύσον στρατιώτης,
Ποῦσαι καλὸς κ' εἶσαι γερός
Κ' ἔχεις τὰ χίλια δῶρα
Τῆς ζηλεμένης νύχτης.

Τὸ χῶμα ἐτοῦτο μὴν ξεχνᾷς,
Πῶς εἶναι ζυμωμένο
Μ' ἄλλης γενιᾶς τὸ αἷμα,
Ἐκείνης πρέπει νὰ φανῆς,
Παιδί μου ἀγαπημένο,
Καὶ γέννημα καὶ θρόμμα.

Οἱ πρόγονοί σου σοῦδωσαν,
Καὶ μὴν τὸ λησμονήσῃς,
Τῆς λευθεριᾶς τὰ δῶρα.
Σῦρε, παιδί μου, σὸ καλὸ,
Κ' ἂν πάλι δὲ γυρίσῃς,
Ἐδλογημέν' ἢ ὥρα.

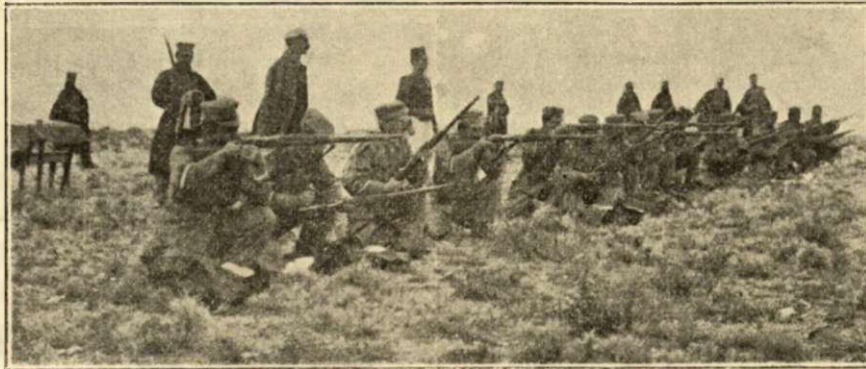
«ΕΘΘΙΝΑ»

Ἐπνήστε μὲ τὴν χαρηνί,
Ἐπνήστε μὲ τὴν διὰνα
Γλυκεῖα νὰ ἢ κουραμένα
Καὶ τὸ λιτὸ φαγεῖ

Ντουφέκι πάρτε καὶ σπαθί,
Τρέξατε νὰ γυμνασθῆτε,
Στρατιώτες νὰ γενῆτε
Ἄξιοι καὶ δυνατοί.

Ἔτσι θὰ νοιώστε τὴν χαρὰ
Καὶ τὴν ὑπερηφάνεια,
Ἄμαραντα στεφάνια,
Αἰῶνια καὶ λαμπρά.

Γιὰ τὰ παιδιά τῆς λεβεντιᾶς
Πῶχουτε μὴν ἐλπίδα
Γιὰ τὴν γλυκεῖα πατρίδα
Νὰ πέσουμε μὲ μιάς.

Ο ΛΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΩΝ

Περὶ κατὰ θέλιον κατ' ἀνδρειακῶν ἐξ ἀποστάσεως 400 μέτρων. Ὅπισθεν τῶν ἄνδρῶν ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Σελαιδῆς.

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Στὴν κόκκινη γλαυκίδα σου
Πατρίδα τιμημένη,
Θάρῃ καιρὸς νὰ βλέπουνε.
Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ ξένοι,
Μιά στάλα ἀπὸ τὸ αἷμα μου,
Ποῦ γιὰτ' εἶθε θὰ χύσω,
Ἀθάνατη Πατρίδα μου,
Ποῦ πάω νὰ σ' ἀναστήσω.

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΕΛΛΑΣ-ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

Πολεμικαὶ ὄλιγον αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα! Πολεμικαί... ὄχι εἰς παραμονὰς πολέμων! Καὶ διὰ τοῦτο μὲς φαίνονται πράγματι πολεμικαὶ ὅτι ἀνατέλλουν καὶ δύνουν ἐν πλήρει εἰρήνῃ... Εἰς τὰς παραμονὰς πολέμων στρατοὶ δὲν δημιουργοῦνται... Δημιουργοῦνται τότε ἀσφαλῶς πανικοὶ καὶ ἥτται. Αἱ νίκαι προετοιμάζονται διὰ τῆς ἐν καιρῷ εἰρήνης σκοπίμου, ἀδικλείπτου, δραστηρίως συστηματικῆς ἐργασίας, μερίμνης καὶ ἀσκήσεως. Ἐπιτυχισμένη ἀληθῶς αὐταὶ αἱ 28 ἡμέραι τῶν

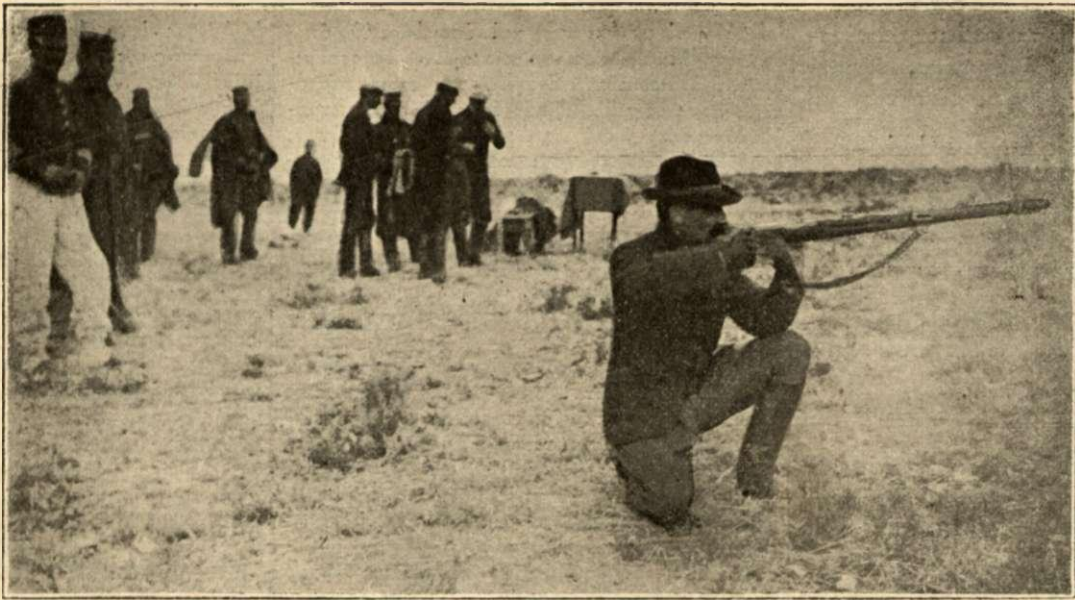
γυμνασίων. Μὲ ὅλας τὰς ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι παρετηρήθησαν καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἔπρεπε νὰ παρετηρηθῶσιν εἰς τόσον μεγάλην κλίμακῃ μὲ ὅλα τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐφεδρῶν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ ἀγαθὰ καὶ αἱ πατριωτικὰ ἐντυπώσεις τῶν ἐφεδρῶν θὰ ἐξελίξωνται πρὸς παράπονον καὶ εἰς τὸ βάλωσιν τῶν ψυχῶν των ὅτι παραμείνη ἡ γλυκεῖα ἀνάμνησις ὅτι πρῶτοι αὐτοὶ ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐγνωρίσθησαν μὲ τὸ νέον ὄπλον διὰ τοῦ ὁποῦ ἡμέραν τινα ἐλπίζει τὸ ἔθνος νὰ διεκδικήσῃ τ' ἀπαραίτητα αὐτοῦ δικαιώματα...

Ἡ Ἑλλὰς στρατοπέδον! Τὶ ὡραία λέξεις καὶ πόσον τὸ θέλημα εἶνε ὡραϊότερον! Καὶ πῶς θὰ ἐπεθῶμει τις διαρκῶς ἢ Ἑλλὰς νὰ ἦτο ἐν μέγα ἐθνικὸν στρατόπεδον. Αἱ πεδιάδες καὶ τὰ βουνὰ καὶ αἱ χαράδραι τῆς Ἑλλάδος ἀντηχοῦσιν ἤδη ἀπὸ σαλπισμάτων, ἀπὸ στρατιωτικῶν παραγγέλματα, ἀπὸ τοῦς ξηροῦς κρότους τῶν Μάνλιερ. Οἱ ἐφεδροὶ ἐλίθονται, οἱ ἀξιωματικοὶ γυμνάζονται. Παρήγορον καὶ εὐέλπι φαινόμενον. Ἀρκεῖ νὰ μὴ μείνη μοναδικὸν Ἀρκεῖ ἐπὶ τῆς τεθείσης βάσεως μεταρρυθμιζομένης διὰ τῆς βραχείας θητείας, ν' ἀρχίσωμεν νὰ οἰκοδομῶμεν Ἀρκεῖ νὰ μὴ κατερειπωθῇ καὶ μολυνθῇ καὶ αὐτὴ ἡ βάση...

Ὁ ὅσος λόχος τοῦ 1ου πεζικοῦ Συντάγματος ἐκτελῶν πυρὰ ὁμαδὸν κατὰ διμοιρίας ἐξ ἀποστάσεως 400 μέτρων κατ' ἀνδρειακῶν

θέρων πολιτῶν μας, καὶ τῶν Ἀλμυριωτῶν, τῶν παλαιῶν πολιτῶν παρουσίᾳ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως ὑπουργοῦ! Θὰ εἶνε μίαν ἐξαρσις καὶ τόνωσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἕνας ἐπὶ πλέον σφυρηλατημένος δεσμὸς τῆς ἀδαμαντίνης ἀλληλεγγύης ἐλευθέρων καὶ δούλων Ἑλλήνων. Ἡ Ἀγχιάλος ἐκείνη ἀπὸ τοῦς βυθιάλους. Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ Νέα Ἀγχιάλος ὡς ὁ Φοινῆς ἀναγνωμμένη ἀπὸ τὴν τέφραν τῆς παλαιᾶς. Οἱ ἐγῆροί μας ἄς τυφλωθῶσιν πρὸ τῆς ἐθνικῆς λάμπσεως ἢ ὁποῖα θὰ ἀναδοθῇ θαμβωτικὴ τὴν ἀγίαν ἡμέραν τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Νέας Ἀγχιάλου!

Ο στρατιωτικός ακόλουθος της Γαλλικής Πρεσβείας κ. Μπρεμόν Α' Αρς, βάλλων με το Μάνλιχερ 10 βολάς κατά των ανδριζέλιων εξ αποστάσεως 400 μέτρων—εις τὸ πεδίον βολῆς τοῦ λόχου τῶν τηλεγραφητῶν

ΤΑ ΝΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ

Υποθέτουμεν ὅτι οὐδεὶς συγχωρεῖται δι-
σταγγεῖς εἰς τὴν ἄριστον παραγγελίαν
τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Δοκιμῶν προ-
κριθέντων πυροβόλων. Ἦ ἄνευ περαιτέρω
ἀναβολῆς παραγγελίᾳ ὅλ' ἅσο ἡ μόνη ἀρ-
μόζουσα ἀπάντησις εἰς τὰ φιλικήματα καὶ
τὰς ἀνευλαθείας τοῦ οἴκου Κρούπ, προβά-
ντος μέχρι τοσούτου θεακτικῆτος ὥστε νά...
δικηψέσῃ κοινικώτατα τὰς ἐπισήμους βε-

ΑΝΔΡΑΣ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΝΤΩΝΗΣ Η Μ' ΕΙΡΕΜΕ ΑΒΔΟΥΛΑΚΙ

(Φωτογραφία ληφθεῖσα ἔξωθεν
τοῦ 2ου ἰσίου τομήματος)

Σήμερον δίδομεν τὴν εἰκόνα τῆς κρητικῆς
τουρκουούλας Μείραμῃ πῶς ἔζησε ἔξῃ χρόνια
ἐναυθα ἐκλαμβανομένη διὰ ἀνδρα ἀπὸ ἰδιώ-
τας καὶ ἀρχάς. Τὰ ἀνδρῆλια ὡς φαίνεται, τὰ εἶχε
φορέσῃ διὰ νὰ σωθῇ εὐκολώτερα καὶ τὰ ἐκρά-
τησεν ἐπειτα διὰ νὰ πορίζεται εὐκολώτερα τὰ
πρὸς τὸ ζῆν.

Τὴ συνέθη ὁμως: Ἐξ ἐμπύτου ἄρα γε
λανθανούσης διασθορᾶς ἢ ἐνεκεν ἰσχυρᾶς αὐθυ-
ποβολῆς, ἐνεκεν τοῦ φορέματος καὶ τοῦ με
ἄνδρας συνεγοῦς συγχωτισμοῦ, ἐλησμονήσεν
ἐλίγον κατ' ἐλίγον ὅτι ἦτο θῆλυ καὶ μαζὺ με
τὰ ἄλλα ἄνδρῆλια ἦθη, ἐβρασε μέχρι τοῦ
νά ἐρωτεύεται μίαν ἀσιδὸν ἀπὸ καρῆ κονσέρ,
Ἀκριθῶς τὸ τελευταῖον αὐτῆς πάθος ἀπαι-
τοῦν πολλὰ χρήματα πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν
συνεχῶν ἰδιοτροπιῶν τῆς ἐρωμένης, ἤγαγε
τὸν Ἀντώνη-Μείραμῃ εἰς τὴν λωποδυσίαν καὶ
ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῆν ἔχει: σήμερον δολοη-
φίας με τὴν Δικαιοσύνην.

Ἦ παράδοξος αὐτῆ προσωπικότης δὲν ἀ-
ξίζει τὴν μελέτην τοῦ ψυχολόγου ἢ τοῦ ψυ-
χιάτρου;

βαιοῖσις τοῦ Διαικόγου πρὸς τὸν ἀπεσταλ-
μένον τῆς Βερολινεῖου ἐφημερίδος «Ἀγγε-
λικόφορος τοῦ Βερολίνου.» Διότι με μόνην
τὴν παραγγελίαν τῶν πυροβόλων Σνάϊδερ-
Καννὲ θὰ ἠσυχάζομεν ὀριστικῶς ἀπὸ τοὺς
ἀκινδύνους φεῦ καὶ ἀνωδύνους γρυλλισμοὺς
τοῦ Κρούπ, ὁ ὁποῖος κυριολεκτικῶς τὸ
«φυσᾷ καὶ δὲν κρυώνει» με τὴν κλασικὴν
του ἀποτυχίαν ὄχι μόνον εἰς τὰς ἐδῶ δοκι-
μάς, ἀλλὰ καὶ εἰς 2-3 ἄλλα ἀκόμη κράτη,
κατὰ περίεργον σύμπτωσιν!

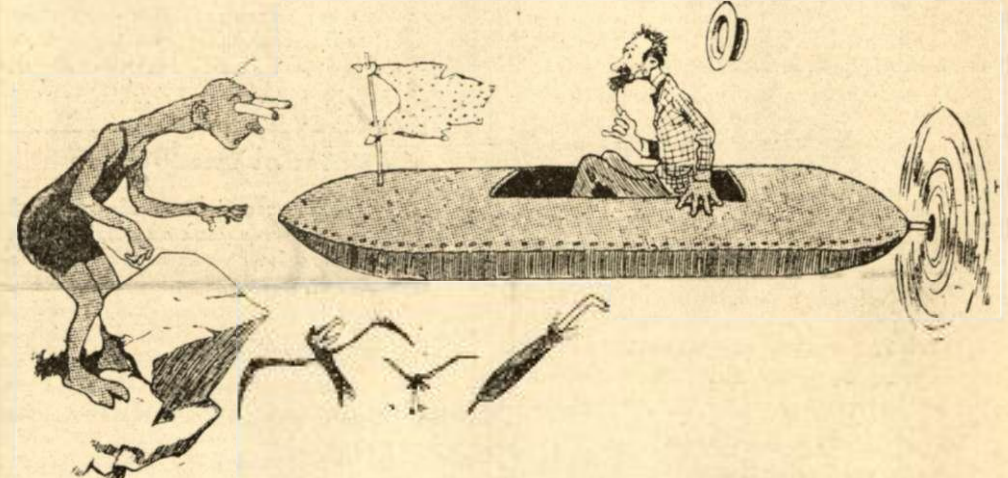
Η ΣΤΑΦΙΣ

Οἰσολογισμὸς τῆς Προνομιούχου Ἐται-
ρίας πρὸς Προστασίαν τῆς Παραγωγῆς
καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος, τὸν ὁ-
ποῖον δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην, ἀπο-
δεικνύει πρὸς τὰς μεμφίμοιρας ἐνίων οὐ-
δέποτε δυναμένων νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι,
τὴν εὐρωστίαν τῆς Ἐταιρίας καὶ τὸν πλα-
τῦν καὶ ἀσφαλῆ δρόμον ὃν ἐχάραξεν εἰς τὴν
ἐπιτέλειαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀληθῶς σκοποῦ, ὃν
ἀνέλαθεν. Ὁ δρόμος αὐτὸς δὲν ἦτο οὔτε
εἶνε ἀκόμη ἐστρωμένος με ῥόδα! Διὰ τῆς
ἀκαταπονήτου ὁμως καὶ προσφυοῦς ἐργα-
σίας τῶν διευθυνόντων τῶ τῆς Ἐταιρίας
πολλὰ ἀκανθοὶ—καὶ γνωρίζει ὁ κόσμος τί
ἐστὶ σταφιδικὴ ἀκανθος!—ἐξερριζώθησαν,
οὕτως ὥστε ἡ παγίωσις ἐνὸς ἰκανοποιητικοῦ
ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σταφιδικοῦ καθε-
στῶτος νὰ μὴ θεωρῆται πλέον πρᾶγμα ἀκα-
τόρθωτον. Εὐχάριστον δὲ σταφιδικὸν καθε-
στῶς σημαίνει εὐχάριστον οικονομικὴν κα-
τάστασιν ὅλου τοῦ κράτους, ἐκ τῆς ὁποίας
ἐξαρτᾶται πᾶσα ἄλλη κοινωνικὴ καὶ ἐθني-
κὴ πρόοδος.

Ἦ Ἐταιρία ἐνοεῖται δὲν ἐπιναπαύε-
ται—πολλοὺ γε καὶ δεῖ—εἰς τὰς μέγρι
τοῦδε ἄς τὰς εἰπωμεν σταφιδικὰς δάφνας
τῆς! Τὸ ἔργον τῆς ἐξαπλώσεως τῆς στα-
φίδος διὰ τῆς διανοίξεως νέων ἀγορῶν κα-
τανλώσεως εἶνε ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν του.
Ἦ Γερμανία, ἢ Ἀμερική, ἢ Ρωσία, ἢ
Ἰαπωνία, ἢ Κίνα ἰδοὺ χωρὶ ἀπέραντοι,
εἶνε τὸ ἡμισυ τῆς ὑδρογείου σφαιρας, εἰς τὸ
ὁποῖον καλεῖται νὰ δράσῃ ἢ εὐφύξῃ καὶ ἢ
δραστηριότης τῆς Ἐταιρίας. Εἰδικοὶ στα-
φιδιπόστολοι διατρέχουν ἤδη τὴν Γερμα-
νίαν ἀπὸ τῶν μεγαλειτέρων πόλεων εἰσδύ-
οντες μέχρι τῶν τελευταίων χωρίων καὶ
κωμῶν. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν δὲ πρόκειται
νὰ λειτουργήσουν, συντομώτατα, λαϊκὰ ἐστι-
ατόρια, εἰς τὰ ὅποια τὸ κατ' ἐξοχὴν Ἰα-
πωνικὸν φαγητὸν—τὸ ἐθνικὸν τους τρόπον
τινὰ ἔδεσμα—τὸ ρίζι με ζάχαρι, θὰ πα-
ρασκευάζεται ὑπὸ ἀγγλων καὶ Ἰαπώνων
μαγειρῶν με ρίζι καὶ με σταφίδα ἀντὶ τῆς
ζαχαρώσεως! Σταφίδα δὲ αὐτοισίαν, ὄχι με-
ταποιημένην. Φαντάζεται ἕκαστος τ' ἀ-
ποτελέσματ' εἰν ἐπιτύχη—καὶ ὑπάρ-
χει περὶ τοῦτου βεβαιότης ἐκ τῶν μέ-
χρι τοῦδε γενομένων δοκιμῶν—τὸ σύ-
στημα τοῦτο. Ἐὰν ὁ Κινέζος καὶ ὁ Ἰά-
πων εὖρη τὸ σταφιδόριζο του γλυκύτερον
εὐγεστώτερον ἀπὸ τὸ ζαχαρόριζο του, ὁποῖα
τύχη ἀπέραντος χρυσῆ γλυκοστάλακτος θὰ
μᾶς ἔλθῃ ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ Ἀνατέλλοντος
Ἠλίου καὶ τῶν χρυσανθέμων, ἀπὸ τὰς ἀ-
περάντους ἐκτάσεις τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ
Οὐρανοῦ, εἰς τὴν γλυκομμάτ' μας σταφίδα.
400,000,000 Κινέζοι καὶ Ἰάπωνες τρώ-
γοντες σταφίδα! Ἀλλὰ ποῖα Ἑλλάς καὶ ἐάν

ὄλη μετεβλάλλετο εἰς σταφιδάμπελον θὰ ἐπ-
ήρκει νὰ παραγάγῃ σταφίδα διὰ τὰ ἑκα-
τομμύρια τῶν ὑψηλῶν τοῦ Μικάδου καὶ
τῶν υἱῶν τοῦ Οὐρανοῦ ;.. Ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος ἄς εὐχηθῶμεν αἱ γιγάντιοι ἀληθῶς προ-
σπάθειαι τῆς Ἐταιρίας νὰ στεφθοῦν ὑπὸ
ἐπιτυχίας, νὰ ἐπιτύχουν δὲ ἀκόμη καὶ αἱ
ἐνέργειαι τὰς ὁποίας ἤρχισεν ἐν Παισιόσις
ὁ κ' Ζ. Μάσας πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς στα-
φίδος εἰς τὴν Ρωσίαν.

Θὰ εἶνε ἰδίως χρυσοῦς αἰὼν ἀνατέλλων
διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν... Ἀποτάτην
Ἀνατολήν!

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι καθὼς ἐπλησίασα εἰς τὸν πλανήτην ἢ ἐκλήθης μου ἦτο πολὺ μεγάλη...

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΑΚΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ἌΡΗΝ.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΠΩΣ ΕΦΘΑΣΑ

Ἐπέστρεψα ἴσα ἴσα τώρα ἀπὸ ἑνα ταξιδά-
κι εἰς τὸν Ἄρην, καὶ εἶμαι ἐκεῖ ἐκεῖ νὰ πάρω
λίγη ἀνάσα. Καθὼς τὸ ξέρουν ὅλοι, ὁ γιλα-
στός αὐτὸς πλανήτης φέτος εἶνε κοντινέρας
ἀπάνου κάτω ἑνα ἑκατομμύριο μίλια ἀπὸ ὅτι
συνηθισμένα εἶνε. Σταλήθεις πιστεύω ὅτι
κάμποσαι ἀπὸ τὰς μεγαλιτέρας σιδηροδρομι-
κῆς ἑταιρίας ἐδοκίμασαν νὰ συστήσουν γραμ-
μὰς κατὰ μῆκος τοῦ διαστήματος διὰ θε-
ρινὸ ταξίδι. Ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν.

Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἶπω ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος ὁ μόνος τρόπος νὰ πάη κανεὶς στὸν Ἄρην
εἶναι με ἀερόπλοιο. Καὶ τοῦτο ἀκόμη δὲν
εἶνε τῶσον εὐκόλον ὅσον μπορεῖ κανεὶς νὰ πι-
στεύῃ, διότι ὅταν βρεθῇ σὺν ἑνα ἑκατομμύ-
ριον μίλια ψηλὰ εἶνε δύσκολον νὰ δια-
κρίνη ἑνα πλανήτην ἀπὸ τὸν ἄλλον, διὰ
τὸ με περίεργον ἑλλησιπιν προνοησίας ἐλησμονή-
σαν νὰ τοὺς σημειώσουν με τι κέ τες! Ἐ-
γὼ ἐπῆρθησα τὰς δυσκολίας με σειρὰν σημα-
τιδῶν ποῦ εἶχα ἀπὸ πρῶτα ὀρίση.

Προτοῦ κινήσω διὰ τὸν Ἄρην, εἰδοποίησα
με ἑνα σημάδι ἀπὸ τὸ ἐπισθεν τοῦ σπιτιοῦ μου
περιβάλλει ὅτι ἤμουν διὰ ταξίδι, καὶ ὅτι θὰ
τοὺς ἤμουν πολὺ ὑπέχρεως ἐάν ἤθελαν με εἰδο-
ποίησιν καθὼς ὦρα με μὴ ο κ ε τ α διὰ νὰ
με ὀδηγήσουν εἰς τὸν δρόμον μου. Τοῦτο ἔ-
καμαν με πολλὴν προθυμίαν καὶ μετὰ ἑνα
γλήγορο τρέξιμον εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἐ-
βρασε εἰς τὸν Ἄρην, ὅπου με ἐδοθήσαν νὰ
καταβῶ εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ τὸ πλοῖον μου.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἄμα ἔβρασα εἰς τὸν
πλανήτην ἔμεινα πολὺ κατάπληκτος. Οἱ νοι-
κοκρατοὶ τῆς Ἀγγλίας οἱ ὅποιοι κάθονται
με ἄνεσιν εἰς τὰ σπῆτια των, φυσικὰ φαντά-

ζονται ὅταν λέγωμεν διὰ τὸν Ἄρην ὅτι εἶναι
κατοικημένος ὅτι ἐννοοῦμεν κατοίκους ὁμοίους
ἡμᾶς.

Τίποτε διαφορικώτερον ἀπὸ τοῦτο. Διὰ νὰ
ἀργίσωμεν ἀπὸ τοὺς κατοίκους, λέγωμεν ὅτι
οἱ Ἄρῆιοι εἶναι φτιασμένοι με νέο καὶ μεγα-
λειτέρο ὄλωσ σχῆδιο ἀπὸ ἡμᾶς. Ὅταν ἐπλη-
σίασα εἶδα ἑνα κύριον ποῦ με κύτταζε με τὰ
μάτια σχεδὸν ἑνα πόδα ἔξω τῆς κεφαλῆς του.
Ἐννέησα ἔκτοτε ὅτι τὰ μάτια τῶν Ἄρῆϊων
εἶναι τέτοια. Ἦσαν καμωμένα με εἰδικούς μῦς
εἰς τρόπον ὥστε δύναται νὰ πεταχθοῦν μακρὰν
μέχρις ἀποστάσεως μισοῦ μιλίου.

Ὅταν ἑνας κάτοικος τοῦ Ἄρως θέλει νὰ
ἴδῃ ἄνωθεν ἐνὸς τοίχου τί συμβαίνει εἰς τὸ
ἀντίθετον μέρος, δὲν τὰ χάνει καὶ στέλλει τὰ
μάτια του ὑπεράνω τῆς κορυφῆς τοῦ τοίχου.
Ὅταν εἶδε ὅτι τοῦ ἐχρειάζετο φέρνει πίσω τὸ
μάτι του με δυνατόν κρότον εἰς τὸν ὁποῖον θέ-
λει κανεὶς ἐλίγον καιρὸν νὰ συνειθίσῃ. Διὰ τὴν
πρώτην καὶ δευτέραν ἡμέραν ὁ ἀδιάκοπος θόρυ-
θος ἐπαναλαμβανόμενος πέριξ ἐμοῦ μοῦ ἐφαί-
νετο ὡς κ ο ν τ σ ε ρ τ ο ἀπὸ καστανι ἐ τ τ ε ς,
ἀλλ' ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἐσυνήθισα.

Ἦ χρῆσις αὐτῆ τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι πολὺ
ὠφέλιμος: διότι ἐάν ἑνας κάτοικος τοῦ Ἄρως
ὑποψιάζετα: ὅτι κάποιος τὸν παραμονεύει ἔξω
τοῦ σπιτιοῦ, ἢ ὅπισθεν γωνίας, στέλλει ἑνα
μάτι προστὰ διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ μέρος.

Εἶναι πολὺ ὀχληρὸν ἐνῶ περιεφέρεσθε εἰς
μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐδοῦς νὰ ἰδῆτε ἑναν
ἀριθμὸν ὀφθαλμῶν νὰ ξεφρυτώνουν ἐλόγηρα
νὰ σᾶς δώσουν μὴ ματιά, διὰ νὰ ἰδοῦν ἐάν
εἴσθε ἐπικίνδυνος ἢ ὄχι.

Ἄλλη περίεργος ἰδιότης τῶν κατοίκων
τοῦ Ἄρως εἶνε ὅτι αὐτοὶ δὲν ὁμιλοῦν με τὸ
στόμα των ὡσὺν ἡμεῖς, ἀλλὰ με τὸ χονδρὸ
τους δάκτυλο. Ἦ πάρχει ἐν ἄλλο στόμα εἰς
τὸν ἀντίχειρα τοῦ κατοίκου τοῦ Ἄρως, οὐ-
τως ὥστε ἐάν θέλῃ οὗτος νὰ ψυθυρίσῃ εἰς
ἑνα φίλον του δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἄλλο τι πα-
ρὰ νὰ ὠθήσῃ τὸ δάκτυλο εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ φί-

λου του, καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν μπορεῖ τότε
νὰ ἀκούσῃ τὴν ὁμιλίαν τους. Οἱ βραχιόνες,
ἐπίσης, ἔχουν τὴν ἴδιαν ἐλαστικότητα τῶν
ὀφθαλμῶν.

Ἐγὼ ἤμουν γίλια περίπου μέτρα μακρὰν
τῆς χώρας, ὅταν ὁ κάτοικος ὁ ὁποῖος εἶχε
κατεβῆ νὰ μοῦ εἶπῃ τὸ «καλῶς ἤλθεις» ἐμά-
κρυνε ἔξω τὸ δεξιὸ τὸ χεῖρ καὶ ἐσφιγξῆς τὸ δι-
κό μου φιλικὰ, ἐνῶ ὁ ἀντίχειρ ἤρχισε νὰ ὀ-
μιλῆ ὑψηρῶτα εἰς μίαν γλίωσσαν ποῦ δὲν
μποροῦσα νὰ ἐννοήσω.

Χωρὶς ἄλλο, ἑνας ἄνθρωπος με ὄργανα τό-
σο μακρὰ, θὰ εἶχε μεγάλην ὑπεροχὴν με
οἰονομήσῃ τοῦ κόσμου μας ἐάν εἴρχοντο εἰς
μάχην ἐκ τοῦ συστάδην. Διότι ἐνῶ Σιῆς,
ἤθελαι με μόλις ἀρχήσῃ νὰ σκεφθῆτε πῶς νὰ τοῦ
κατασέρετε ἑνα ἀποτελεσματικὸν κὸ λ π ο
αὐτὸς ἤθελε σᾶς στείλῃ ἑνα χεῖρ του εἰς ἀπέ-
στασιν πολλῶν μέτρων καὶ σουφρώσῃ τὸ πρό-

ΛΑΖΑΡΟΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
Ὁ αυτοκτονήσας ἑφθήμερος δεκανεὶς τῆς διλοχίας
τῶν ἰσοκώμων

Φωτογραφηθεὶς μετὰ τῶν συναδέλφων του
ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς αυτοκτονίας

σωπό Σας ώστε να γίνει αγνώριστο, προτού κινήθητε ακόμα.

Δεν θα σύσταται ποτέ σένα άνθρωπον που κατανατᾷ λίγο ἀμέριμνος όταν πίνη να πάη στον Ἄρην προτού μελετήση τὸ ν ὀ δ η γ δ ν τοῦ τύπου καὶ προετοιμασθῆ δι' ὅσα μέλει να ἴδῃ. Καθὼς περπατήτε εἰς τὸν δρόμον, κατανατᾷ λιγάκι ἐκνευριστικὸν να ἴδῃτε μία παρῆα ματιῶν να περιφέρονται γύρα κοντὰ στὸ δικό σας. Εἰς τὴν χώραν μας τοιαύτη περιποίησης θὰ θεωρεῖτο κακοήθεια ἄλλ' ἐδῶ εἰς τὸν Ἄρην τὸ ἀπατεῖ ἢ ἐτικέττα.

Εὐθὺς ἄμα ἀπειδιβάσθη περιεκυκλώθηγάπὸ αὐτὰ τὰ σκόρπια μάτια, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ παραφορᾶς παραμέρισε κάμποσα ἀπὸ αὐτὰ σένα μέρος. Ταυτοχρόνως ἔλαβα σχεδὸν πενήνητα ξυσίματα ἀπὸ ἀπόστασιν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ μιὰ στιγμὴ ἔπειτα εὐρέθηκα μόνος.

Δὲν ὑπῆρχε ψυχὴ μὲ τὴν ὅποιαν να παραπονῆται κανεὶς ἢ να τῆς ζητήση ἱκανοποίησιν. Καὶ μόνος ἕνας συστηματικὸς νεροπότης μποροῦσε να ὑποφέρῃ τέτοια ἔθιμα χωρὶς διαμαρτυρίαν.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΣΤΑΦΙΔΟΠΝΕΥΜΑ

Μὰς φαίνεται ὅλος διόλου ἀδικιολόγητος ἡ ὅποια ἀπὸ τινος διενεργεῖται ὑπὸ μερίδος τοῦ τύπου κατὰ τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικοῦ φωτισμοῦ, τοῦ διὰ σταφιδοπνεύματος. Ἐἴτε ἐξ ἐπιπολαιότητος ἢ ἐξ ἀγνοίας ἢ καὶ ἐκ κακοβουλίας, ὅλα τὰ δυστυχήματα, τὰ ὅποια συνέβησαν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ σταφιδοπνεύματος τ' ἀποδίδουν εἰς αὐτὸ τὸ σταφιδόπνευμα, τὸ ὅποιον παριστάνουν καὶ ὡς «αἰφινιδίως» καὶ «αὐτομάτως» ἀναφλεγόμενον ἵνα δώσουν μιὰν πρόχειρον ἀλλὰ τὸσον ἄδικον ὅσον καὶ ἀνεπιστήμονα ἐξήγησιν τῶν δυστυχημάτων. Τόσον εἶνε ἀληθές ὅτι τὸ σταφιδόπνευμα ἀναφλέγεται «αὐτομάτως» ὥστε δύνασθε μὲ αὐτὸ να σβύνετε κάρβουνα . . . ἀναμμένα! Ἄρκει τὰ κάρβουνα να μὴ ἔχουν φλόγα. Τὸ σταφιδόπνευμα τὸ ὅποιον εἶνε ὁ οἰκονομικότερος καὶ ὠραιότερος φωτισμός, τὸ οἰκονομικότερον μέσον πρὸς θέρμανσιν καὶ πρὸς κινήτηριον δύναμιν εἶνε συγχρόνως καὶ τὸ ἀβλαβέστερον διὰ πάντα προσέχοντα εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ὁ κακὸς τρόπος τῆς χρήσεως τοῦ σταφιδοπνεύματος καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν συνήθων καμινέτων τῶν φανοποιῶν, ἀτελεστάτων καὶ πρωτογενῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, εἶνε τὰ μόνια αἰτία τῶν παρατηρουμένων δυστυχημάτων. Μὲ τὰ τελεότατα Εὐρωπαϊκὰ καμινέτα τῆς Ἑταιρίας καὶ μὲ τὴν συμμόρφωσιν ὄλων πρὸς τὰς ὀδηγίας περὶ χρήσεως τοῦ σταφιδοπνεύματος, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἑταιρία ἀξιεπαίτως ἐδῶκεν εὐρυτάτην δημοσιότητα, οὐδεὶς ἀπολύτως οὐδεὶς κίνδυνος οἰουδήποτε δυστυχήματος δύναται να ὑπάρξῃ. Βεβαίως καὶ ὅλη φωτιστικὴ ἀπαιτεῖ προσοχὴν εἰς τὴν χρῆσιν τῆς. Ὅλα δὲ τὰ μέχρι τοῦδε δυστυχήματα συμβαίνοντα εἰς γυναῖκας καὶ μικρὰ κοράσια ὑπηρετοῦντα εἰς διαφόρους οἰκίας ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἐπιπολαιότης εἶνε ἡ μοναδικὴ αἰτία τῶν ἀναφλέξεων. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ἀντὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ τύπος νὰ κορυφώσῃ κατὰ τοῦ σταφιδοπνεύματος ἀδικῶν οὕτω ἀκουσίως τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴν, ἐφθνήν καὶ εὐεργετικὴν βιομηχανίαν, διὰ τῆς ὁποίας καὶ ἡ κοινωνία ὠφελεῖται ἢ δὲ σταφὶς εὐρίσκει ἀσφαλῆ διέξοδον, ὅτ' ἴτο πολὺ καλλίτερον ἔαν προσπαθῆι να διαφωτίσῃ τὸ κοινὸν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς χρήσεως τοῦ σταφιδοπνεύματος βοηθῶν οὕτω τὸ κλοσάσιον ἀλλήλως ἔργον τῆς Ἑταιρίας Οἴνων καὶ οἴνοπνευμάτων.

Πρέπει ἐν τούτοις να σημειωθῆ ὅτι ἡ κτανάλωσις τοῦ σταφιδοπνεύματος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ φωτισμοῦ τῆς κοινωνίας τῆς θερμάνσεως ἀξάνει πάντοτε ἄλλατικῶς, τοῦ κοινοῦ πεισθέντος ὅτι δὲν πταίει τὸ σταφιδόπνευμα διὰ τὰ δυστυχήματα ἄλλ' οἱ ἀπροσέκτως κάμνοντες χρῆσιν αὐτοῦ καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι τὰ ἐπικινδύνα καμινέτα τῶν τενεκετζήδων. Κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας ἢ μηνιαία καταναλώσις τοῦ σταφιδοπνεύματος ἀνήλθεν εἰς 100,000 ὀκάθων. Εἶνε δὲ πρόδηλον ὅτι κατὰ τοὺς χειμερινούς ἡ καταναλώσις θὰ διπλασια-

σθῆ σχεδὸν, παρέχουσα σπάνιον φαινόμενον ἐπιτυχίας μὲς βιομηχανίας, ἐθνικὴν τὴν ὅποιαν μετὰ τὸς δὲξιοτήτος καὶ δραστηριότητος διευθύνουν οἱ κ. κ. Χαρίλαος, Ζάννος καὶ Ρῶς.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΩΝ

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Νομίζομεν τέλος πάντων ὅτι καὶ ὑπαίτιοι ὑπάρχοσιν καὶ ὑπεύθυνοι δύναται να ζητηθῶσι διὰ τὰ καθ' ἐκάστην παρουσιαζόμενα δυστυχήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἀτμολεβήτων εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ἡ ἀτμομηχανικὴ ἐπιστήμη καὶ τέχνη τὸσα καὶ τὸσα προληπτικὰ μέτρα ἔχει λάβει.

Καὶ οἱ μὲν ὑπαίτιοι τῶν φοβερῶν αὐτῶν δυστυχημάτων εἶνε οἱ αὐτοκαλούμενοι μηχανικοὶ καὶ οἱ χάριν κακῶς εὐνοουμένης οἰκονομίας προσλαμβάνοντες αὐτοὺς μὲ γλίτσρον μισθὸν ἰδιοκτητῆται βιομηχανικῶν καποστημάτων, ἑταιριῶν σιδηρ. καὶ ἀτμοπλοίων. Ὑπεύθυνοι δὲ αἱ κατὰ καιροῦς Κυβερνήσεις ἄς δὲν συγκινεῖ ἡ ἀξιοθρήνητος αὐτῆ ἐπικρατοῦσα κατάστασις, ἣτις οὐν τοῖς ἄλλοις προκαλεῖ καὶ τὸν χλευασμὸν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἀπὸ τῆς 28ης Μαρτίου τοῦ 1900 ὅτε ἀνετινάχθη τὸ ὑπ' ἀριθ 12 ἑλληνικὸν τορπιλλοβόλον ἐξῶθεν τοῦ Β. Ναυστάθμου ἐκ τῆς φρικώδους ἐκείνης ἐκρήξεως τοῦ ἀτμολεβήτος τοῦ ὅπου εὐρεν οἰκτρὸν θάνατον ὁ ἀλησμόνητος ὑπολοίαρχος Χρηστομάνος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ναῦται τὰ θύματα αὐτὰ τῆς ἐπικρατοῦσας παρ' ἡμῖν σαπίλας, μὲχρι τῆς 13ης τοῦ παρελθόντος Μαΐου ὅτε ἐν μέσῃ πρωτεύουσῃ τοῦ πεπολιτισμένου λεγομένου κράτους ἐκ τῆς διαρρήξεως τῶν στηριγμάτων τοῦ ἀτμολεβήτου τοῦ λέβητος τοῦ τροχοδρόμου περὶ τοὺς 27 ἐπιβάτας ἐξεματίσθησαν, ἐξ ὧν τινὲς εὐρον μαρτυρικὸν θάνατον, ἀριθμοῦνται τὸσα ἐκρήξεις ἀτμολεβήτων βιομηχανικῶν καποστημάτων, καὶ λοιπῶν ἐταιριῶν, καὶ τὸσα τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα δυστυχήματα, ὧν οὐκ ἐστὶ ἀρχὴ καὶ τέλος.

Ποῖοι οἱ ὑπεύθυνοι

Ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπαλλάξωμεν ἡ μᾶλλον να βοηθήσωμεν τὴν μετὰ τὰ τοιαῦτα δυστυχήματα διατασσομένην να ἐπιληθῆ ἀνακρίσεων ἀνακριτικὴν ὑπηρεσίαν ἡ ὅποια ἐπιδιώκει να ἐξακριβώσῃ τὰ αἰτία τὰ προκαλέσαντα τὸ ἐπισυμβῆν δυστυχίμα εἴτε ἐξ ἐκρήξεως ἀτμολεβήτος, εἴτε ἐξ ἐκτροχιάσεως σιδηροδρόμων καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν τιμὴν να ἀνήκωμεν εἰς τὸν κλάδον τῶν ἀτμομηχανικῶν ἔχομεν καθήκον να ὑποδείξωμεν ὡς ἡ πείρα τῶν πραγμάτων μᾶς ἐδίδαξε μέτρα τινὰ ριζικὰ ἵτινα ὑποχρεωτικῶς δύναται να ληφθῶσιν καὶ τὰ ὅποια εἰς ἀπάσας τὰς ἐπικρατείας ἔχουσι ληρθῆ πλὴν τῆς γείτονος Τουρκίας ἡ ὅποια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε ἐφωδιασμένη διὰ ξένων μηχανικῶν, ὧν ὅμως ἡ γνώμη, καθ' ὃ φράγγων, γίνεται σεβαστὴ προκειμένου να ὑποδείξωσιν οὗτοι ὅτι δὲν να ἀντικατασταθῇ ἡ τελείως ἐπισκευασθῆ ὁ ἀτμολεβήτος τοῦ καποστημάτου ἢ ἑταιρείας εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

Ὅλοι οἱ μὲν γνωρίζοντες τί ἐστὶ ἀτμολεβήτος μετὰ τὰ παρῆματα τῆς Καρδίτης; (ἄτμομυλός Διαμαντοπούλου) δυστυχήματα ἐκφέρουν γνώμην (ὡς κατ' ἐξοχὴν τοῦτο ἀπαντᾶται μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ρωμηῶν) ὅτι ὁ ἀτμολεβήτος ἴτο σάπιος ἢ καινογενῆς μὲν ἀλλὰ κακῆς κατασκευῆς, βεβαίως καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον δύναται να συμβῆ, ἐν τούτοις ὅμως τίς ὁ ὑπαίτιος καὶ ὑπεύθυνος; Τὰ ἄψυχα ταῦτα σώματα; ἢ ὁ ἐπιμελητῆς αὐτῶν τενεκετζήδων μηχανικός; ὁ προσλαμβάνων αὐτὸν πλεονέκτης κυριος τοῦ ἀτμολεβήτος ἢ ἡ ἀστοργος ἐκείνη πολιτεία ἡ ὅποια ἐπιτρέπει εἰς πάντα να καλῆται ἀτμομηχανικός ὅστις ἐξισκῶν τὸ ἐπάγγελμά του να πέρη τὸν κόσμον εἰς τὸν λαϊκὸν μᾶ;

Ποῖα τὰ μέτρα

Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ ἀνάγκη ἐπείγουσα ἡ Κυβερνήσις διὰ νομοθετήματός τῆς ν' ἀπαγορεύσῃ ἀσπληρῶς εἰς πάντα να μετέρχεται τὸν ἀτμομηχανικόν, ἔαν δὲν ἔχει ὑποβληθῆ εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀπὸ πεπειραμένους μηχανικούς, οἵτινες δὲν σπανίζουσιν εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν καὶ ἀφ' οὗ λάβει διπλωμα (διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ὁποίου ἀρκοῦνται τὸ δημόσιον ταμεῖον θὰ ὠφελεῖται) ἐκείνης τῆς τάξεως ἀναλόγως τῶν γνώσεων καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἣν θὰ κέκτηται να δύναται να ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του διευθύνων ἀτμομηχανὴν ἀπὸ τὸς εἰς ὡς τὸς λ. χ. δυνάμεις. Να εἶνε δὲ ὑποχρεωμένος πᾶς ἰδιοκτῆτης ἢ ἑταιρεία ἀτμολεβήτων καὶ διὰ προστίμου καὶ διὰ παύσεως ἀκόμη τῆς λειτουργίας οὗ καποστημάτου του, να προσλαμβάνῃ ἀτμομηχανικὸν διπλωματοῦχον μὲ διπλωμα ἀναλογοῦν πρὸς τὴν δύναμιν τῆς ἀτμομηχανῆς του εἰς τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐπραγματοποιεῖται διὰ νομοθετήματος καὶ εἰς τοὺς ἐν τοῖς ἐμπορικῶς ἡμῶν ἀτμοπλοίοις μηχανικούς διὰ τὴν χορήγησιν τῶν διπλωμάτων των ἐπὶ τοσοῦτον διὰ τῆς πολιτικῆς ἀπὸ καὶ τότε δημοσιογραφίας εἶχομεν τὴν εὐτυχίαν συνηγοροῦντες να συντελέσωμεν.

Καὶ ὅταν ὁ μηχανικός εἶνε διπλωματοῦχος θὰ εἶνε ὅπως ὀνόματι ἱκανὸς (λέγομεν ὅπως δὲ ἴποτε, διότι ἀδύνατον ἢ χαριτωμένως πολιτικῆν να

μὴ βάλῃ τὸ γεράκι τῆς) καὶ ἐπομένως θὰ ὑποδεικνύῃ ἐλευθέρως τῶ προστάμενῳ ἐργοστασίᾳ ἢ ἑταιρείᾳ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀντικαταστάσεως ἢ τέλος μιάς ριζικῆς ἐπισκευῆς τοῦ ἀτμολεβήτος ἔπερ ὡσαύτως ὠφλεῖ τὸν ἰδιοκτήτην, ὅταν δὲ δὲν εἰσακούηται παρ' αὐτοῦ ὁ μηχανικός, να εἶνε ὑποχρεωμένος οὗτος να ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀρμοδίαν ἀρχὴν να δύναται δὲ εὐκόλως να πράττῃ τοῦτο διότι δὲν θὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἀντικαταστάσεως του παρ' ἄλλου ἀμαθοῦς, ὡς ἦδη συμβαίνει καὶ θρηνοῦμεν καθ' ἐκάστην τὴν ἀπώλειαν τῶσων ὑπάρξεων.

Ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐξῶθεν τοῦ Ναυστάθμου τορπιλλοβόλου διὰ τὴ ἐπὶ πλῆθος; ὁ προστάμενος τότε μηχανικός του διετέλει ἐν μέθῃ καὶ ἀμαθεῖα, γυξήθη τεραστῶς ὁ ἐν τῷ λέβητι ἀτμός, τὸ ἀσφαλτικὸν ὅμως ἐπὶ τοῦ λέβητος ἐπιστόμιον δὲν ελαιοῦργησε διότι ἀπὸ τὴν σκουρῖα ἴτο προσκολλημένον, ἐν ᾧ ὁ ἀτμολεβήτος εὐρίσκετο ἐν καλῇ καταστάσει, γνωρίζομεν δὲ τοῦτο διότι τρεῖς ἔτη πρὸ τοῦ δυστυχήματος τοῦ σκάφους τούτου κατὰ τὸν πόλεμον ὑπῆρτεον ἐν τοῖς συνεργείοις τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ ὡς προστάμενος ἀτμομηχανῶν πολεμικοῦ σκάφους.

Κατ' ὅσον λοιπὸν τῆς ἀνωτέρω καταστάσεως καὶ μεθ' ὅλους τοὺς εἰς τὸ μέλλον ἐκφραζόμενους φόβους περὶ ἐνδεουμένων δυστυχημάτων εἶνε καίριος νομίζομεν ὅπως οἱ ἀρμοῖοι οἵτινες ἐνδεχόμενον να γείνωσι καὶ οὗτοι θύματα τῆς ἐλλεινῆς ταύτης καταστάσεως, ἀφ' οὗ καὶ οὗτοι δὲν δύναται να ἀποφύγωσιν τὰ διὰ σιδηροδρόμων ταξείδια, λάβωσιν μέτρα αὐστηρὰ διότι ἐκτός τῶν προσενηθισμένων φ. β. ε. δ. δυστυχημάτων παραγκυλίζονται καὶ τὸσοι ἱκανοὶ μηχανικοὶ μορφωθέντες ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ εὐεργετικὰ μηχανουργεῖα τῶν ἀειμνήτων Βασιλεϊάδου καὶ Τζῶν τῶν πρωτοεργατῶν αὐτῶν τῆς Ἑλληνικῆς μηχανουργίας ὧν τὰ τεράστια ἐργοστάσια γρηστούουσιν εἰς τὸ κράτος ὡς πολῆται μηχανουργικὰ σχολαῖ. Ἄλλως καθ' ἐκάστην θὰ γινώμεθα θεατὰ παρομοίων δυστυχημάτων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς πηγὰς τῶν συμφορῶν τούτων οὐδεὶς ἀνατρεχεῖ ὅπως ἀνακλύψῃ τὰ ἀρχαία αἰτία.

Ἐν Στυλίδι Αὐγούστου.

Ἀθ. Ε. Μπαρούτης
ἀτμομηχανικός

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,"

ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΣΤΟΥΡΙ
Μία ὥραία ἐορτὴ — Ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Κλίζερ.

ΓΑΣΤΟΥΡΙ 24 Αὐγούστου (Καθημερινή) — Ἡ κατ' ἐτος τελομένη πανήγυρις ἐν Γαστοῦρι τῆς 23 Αὐγούστου τῆς Υ.Θ. Ὀδηγητῆρας, ἀπόδοσις τῆς ἐορτήσεως Κοιμηθείσης Θεοτόκου, ὑπερέβη τὸ ἔτος τοῦτο κατὰ πολὺ τὰς τῶν προηγουμένων ἐτῶν, κατὰ τε τὴν διακόσμησιν καὶ τὴν συρροὴν πολλοῦ κόσμου ἐκ τε τῶν περιχώρων καὶ τῆς πόλεως. Τὸ χωρίον χάρις εἰς τὸν ὄσκον ζῆλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκλογεῖσθαι ἐπιτροπῆς διεκοσμήθη καταλλήλως διὰ σημαιῶν καὶ ἀνθίδων. Τὸ σῆμα τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρείας προσοκλήθη ἀπὸ πρῶτας ὀδοῦσε τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου ἐνδοσύναντος τοῖς κατοίκους δι' ἐμβατηρίων, μεθ' ὃ μετέβη εἰς τὴν ἐορτάζουσαν ἐκκλησίαν, ὅπου εἰς τὰς καταλλήλους στιγμὰς ἐπαύσατο. Εἰς τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐπαύθη δὲ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα οὐλλόγου «Ὀμόνοια» ἐορτάζοντες τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως του καὶ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ ὁποίου τελεῖται ἡ Πανήγυρις. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δεήσεως ὀδοκλήθη τὸ χωρίον ἄνδρες καὶ γυναῖκες, προηγούμενης τῆς Μουσικῆς καὶ τῆς Σημίας τοῦ Συλλόγου μετέβησαν εἰς τὸ Ἀνάκτορον «Ἀχιλλείου» ὅπου ἡ Μουσικὴ ἐταιρεία τὸν Γερμανικὸν ὕμνον, ἐπὶ τῇ ἀνακορῶσι τοῦ ὁποίου τὸ πλῆθος ἐξέσπασε εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Μετὰ μεσημβρίαν ἡ Μουσικὴ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ χωρίου καὶ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθείσης ἐξέδρας ἐπαύσατο διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια, οἱ δὲ χωρικοὶ ἐχόρευσαν ἐντοπίους χοροὺς. Τὸ ἑσπέρας μετὰ βαθείας νυκτὸς γενικὴ φωταγμία ἀνὰ τὸ χωρίον. Ἡ δὲ φιλοπρόθετος τοῦ χωρίου Ἑταιρεία ἔδωσε εὐεργετικὴν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου παράστασιν «Τὸ δι' ἀπάτης συνοικίσιον» τραπρακτὸν ἀστεϊοτάτην κομωδίαν, εἰς τὰ διαλείματα τῆς ὁποίας ἐπαύσατο ἡ Ὀρχήστρα τοῦ χωρίου. Κατὰ τὴν θοδεῖαν παράστασιν παρῆσαν ἐκτός τῶν ἐντοπίων καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν περιχώρων καὶ τῆς πόλεως. Ζωηρὰ κινήσις παρετάθη μετὰ βαθείας νυκτὸς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΑΧΩΒΑΝ

Ἀπόπειρα κλοπῆς τοῦ ταχυδρομείου Ἄδικον μέτρον τῆς Διευθύνσεως.

ΑΡΑΧΩΒΑ (Λεβαδείας) 3 Σεπτεμβρίου (Καθημερινή) — Πρὸ ἡμερῶν ἄγνωστοι ἀνοίκαντες ὄλην εἰς τὸν ἀνθρακωχοῦτον τοῖχον τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρ. γραφείου εἰς εἰρηθλον εἰς αὐτὸ καὶ ἀπερπαθῆσαν να κλέψωσι τὰς ἐν αὐτῷ εἰσπραξείας ἐξ επιταγῶν κτλ. Ἐντυχῶς ὅμως ἐνηνοθέντες ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ γραφείῳ διαμενομένου ταχ. ὑπάλληλου

ἐτροπήσαν εἰς φυγὴν, ματαιωθέντος τοῦ σκοποῦ των.

Συνεπεί τῆς ἀπολείρας ταύτης διετάχθη ὁ ὑπάλληλος ὄπως διακόψῃ τὴν ἐκδοσιν ταχ. επιταγῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ὄμως διακοπῆς οπουδαίως παραβλάπεται τὸ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων, οἵτινες ἀπεστέλταν πρὸ ἡμερῶν ἀναφορὰν παρακαλοῦντες τὴν Γεν. Διοίκησιν τῶν Ταχ. καὶ Τηλεγράφων ἵνα ἄρῃ τὴν διαταγὴν ταύτην καὶ διατάξῃ τὸν ὑπάλληλον να ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκδοσιν επιταγῶν. Οἱ ἀναφερόμενοι συγχρόνως ὑποδεικνύουσιν εἰς τὴν Γεν. διευθύνσιν τὴν ἐνοικίσιον ἄλλον οἰκίματος καταλλήλοτερον διὰ Ταχ. γραφείου, διότι τὸ σημερινόν, καθ' ὃ τρεῖς μῆρον ἀπόπειρα κλοπαί ἐγένοντο, ἴσως μόνον ὡς ἀτυχρὸν εἶνε κατάλληλον. Οἱ κατ' καιροῦς ὑπάλληλοι δι' ἐκθ.σεως των παρίστανον τὸ ἀνωφελές καὶ ἀκατάλληλον πλὴν εἰς μάτην.

ΤΟ ΑΣΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΑΝ

[ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ]

Υπό

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΜΑΥΡΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

— Να παραιτηθῶ... ἐγὼ να παραιτηθῶ!... ἀπήνητησεν διὰ τόνου παθητικοῦ καὶ ἡδυπαθοῦς ὁ Ἀλακίμ. Οὔτε ἐγὼ θὰ παραιτηθῶ, οὔτε σὺ θὰ στερεθῆς ὑπάρξεως, ἣτις εἶνε τὸ ὄνειρον τῆς φαντασίας μου.

Ὅπως δὲ γίνῃ κύριος τοῦ φιαλιδίου συνέλαβεν ἰσχυρῶς τὴν Χαλεβὰν ἀπὸ τοῦ βραχίονος. Ἄλλ' αὐτῆ, ἣτις εἶχεν ἤδη προῖδες ἐκείνην τὴν πρᾶξιν, ἔσφιγγε δι' ὄλων τῶν δυνάμεων τῆς τῷ φιαλιδίον, τὸ ἔφερον εἰς τὸ στόμα καὶ εἰσέπνευσε τὸ δηλητήριον τοῦ ἐβραίου, γαλήνιος ὡς οἱ μακάριοι.

Ὁ Ἀλακίμ ἐξέβαλε κραυγὴν. Ἡκούσθη καγχασμός σπαρακτικὸς, εἰρωνικός, σαρκαστικὸς. Ἀντήχησε δὲ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἡ ἠγῶ φωνῆς, ἣτις ἐφαίνετο ἐξερχομένη ἀπὸ τὰ σκότη τοῦ ἔδου.

Ἴδαν ὁ πρίγκηψ δὲν ἴτο τὸσον ἀπησχολημένος ὑπὸ τῆς σκηνῆς εἰς τὴν ὅποιαν πρὸ ἐλίγῳ ὑπῆρξεν μάρτυς, ὅτ' εἶχεν ἴδῃ, ὅπως ἡ Χαλεβά, διασταυρουμένην γυναικὰ τινα διὰ τῆς κυρίας θύρας τῆς αἰθούσης.

Ἡ γυνὴ ἐκείνη ἴτο ἡ Κίνθα. Καὶ θὰ εἶχε διακρίνει ἄνδρα τινὰ, ὅστις, ὄρθιος, πλησίον τῶν παραστατῶν τῆς μουσικῆς θύρας, μὲ συνεσπασμένον τὸ μετόφρουον, συνεσταλμένον τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς βάλλοντας πῦρ, ὠμοίαζε πρὸς ἐπίκλησιν τοῦ ἄδου.

Ἦτο ὁ Ἀβέν, Ἀμάρ, εἰς τὸν ὅποιον τὸ φυλκτὸν τοῦ Σαουλγαίου εἶχεν ἐπιτρέψει να εἶναι ἀσφατος.

Θ'.

Ὁ Ἀβέν-Ἀμάρ, ἐξέβαλε κραυγὴν λύσσης, ζηλοτυπίας, ἀπαλπισίας καὶ προσήλωσε τὸ ὡς τῆς μνησίκατον βλέμμα του ἐπὶ τοῦ πρίγκηπος.

Ἐνόησε πὸσον τραγικὴ ἴτο ἡ σκηνὴ, ἣτις παρίστατο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Καὶ, μεθῶν ἐξ ὀργῆς, ἡμιπαράφρων, προὐχώρησε μετὰ τοῦ καλίου, ὅστις τεταραγμένος, ἐκστατικὸς ἐθεώρει τὴν ὑπερφυσικὴν καλλομένη τῆς δούλης, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὁποίας ἤρχιζον να ζωγραφίζωνται τὰ σημεῖα τοῦ ἀνατρεφροῦ ὕψους.

Ἡ Χαλεβά ἀνεγνώρισε τὸν ποιητὴν, κατέβαλε προσπάθειαν ὑπερτάτην καὶ ἔδραμε παράφρων εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Περὶεσφίχθησαν ἀλλήλους οἱ δύο ἐρασταί.

Ὁ δὲ καλίου, ἐξυπνήσας τοῦ ληθάργου, ἔμεινε, μὴ κατορθῶν να ἀρθρώσῃ λέξιν ὡς ἄγαλμα ἐκ μαρμαροῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης.

Ι'.

Ἦως, διεκοφεν ὁ Ἀλακίμ ἀπευθυνόμενος ὠργισμένος πρὸς τὸν ποιητὴν, ἐτόλμησε να εἰσελθῆς τὸσον αὐθαδῶς εἰς αὐτὸν τὸν θάλαμον τοῦ πρίγκηπος σου.

Ὁ Ἀβέν-Ἀμάρ, ὅστις ὑπεστήριξε μετὰ τῶν βραχίονων του τὴν Χαλεβὰν, ὠχρὰν, ἐξηρθηκῶν τὰ μέλη, πτωματικὴν, παρετήρησεν ἐκ νέου ἀγρίως τὸν καλίου καὶ διὰ φωνῆς βροντώδους, ἐρώνησεν:

— Εἶσαι σὺ ὅστις τολμᾶς να ἐρωτήσης διατί τὸσον αὐθαδῶς παρουσιάσθη εἰς αὐτὸ τὰ μέρος;... Ὡ!... Τί ἐκάμες τὴν ἐρωμένην μου;

Ὁ Ἀλακίμ δὲν ἤξευρε τί να ἀπαντήσῃ. Παρῆλθον στιγμαὶ τινες ἀμηχάνου καὶ ἐπιταφίου σιγῆς.

Ἡ Χαλεβά, τ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1906 - 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1907

Η ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Λ/ΣΜΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ

ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΕΙ ΤΙΜΗΣ 1. 10 ΚΑΤΑ ΦΡΑΓΚΟΝ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Table with 2 columns: ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ and ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ. Rows include assets like 'Εν τῷ Ταμείῳ', 'Παρά Τραπεζίταις', and liabilities like 'Κεφάλαιον Μετοχικόν', 'Ἑλληνικὸν Δημοσίον ὑπόλοιπον'.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ

ΧΡΕΩΣΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Table with 2 columns: ΧΡΕΩΣΙΣ and ΠΙΣΤΩΣΙΣ. Rows include 'Φόρος εἰς Ἑλληνικὸν Δημοσίον', 'Φόρος καὶ χαρτόσημον Μερίσματος', 'Ἐξόδα Διαχειρίσεως'.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1907.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Z. K. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου

A. X. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Δ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῆς 28 Ὀκτωβρ. (10 Νοεμβρίου). 1907 τῆς 30 Δεκεμ. (12 Ἰανουαρ. 1908)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἔτους 1907.

Table showing lottery results for 'ΚΕΡΑΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ'. Columns include prize amounts and counts for various categories like 'Μεγάλα Κέρδη', 'Κέρδη'.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας. Εἰς τὰς ἑλληνικὰς δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰς ἑλληνικὰς τραπεζὰς καὶ τὰ ὑποκαταστήματά αὐτῶν, εἰς τὸ ἔν Ἀθήναις Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐπιμελεσιῶν καὶ τὰ ὑποπρακτορεῖα αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας τῶν μονοπωλίων.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

Τὰ ὠραιότερα καὶ τελειότερα δέρματα τὰ ὅποια χτερίζεσθε μέχρι σήμερον ἢ βυρσοδεψικῆ ἐπιστήμῃ, ἐκτίμειν ὁ κ. ΤΣΑΜΗΣ. Ἐκπληκτικῶς ὠραῖοι καὶ πρωτοφανεῖς χρωματισμοί, ἐξίτητοι ὑπόδηματα κατασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀπειροκλήτου καλλιτέχους ὑποδηματοποιοῦ κ. ΤΣΑΜΗ, ὡς καὶ φύρμας τοῦ τελευταίου σερμοῦ

Advertisement for 'ΔΑΜΑΛΙΣ' (Damalis) shoes, mentioning 'ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ' and 'Κολοκυνθοῦν - Ἀθήνας'.

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τοῦ ἈΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ 22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22. (Μεγάλη οἰκία Κικλαράκη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐώδες, θρεπτικόν, γνήσιας γερμανικῆς τέχνης. — Πρῶξιμάδια βανίλλιας, κέικ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργαστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανές εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνης μοναδικῆ, καθαρῶς λάμπουσα, εὐλικρίνεια ὀφθαλμοφανῆς. Ὅλοι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουσι ψωμὶ ἀφρό καὶ ὑγιεινὸν — δεῖτε ἑμεῖς! — Ὅλα τὰ καλὰ ξενολογεῖα εἶνε οἱ φανατικῶτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὅποιος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως. Ὅλοι καὶ ὅλοι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

Ο "ΑΡΗΣ"

Ἀτιμολογὸν ἠλεκτροφώτιστον, ταχύτητος 15 μιλίων τῆς Ἀτμοπλοίας Σ. Παλαιονόρου, μοναδικὸν δι' ἐπιβάτας ἀναχωρεῖ: Κυριακὴν — Τρίτην — Πέμπτην ὧραν 8 μ. μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδητῶν καὶ Βόλων Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν ὁδὸς Σταδίου. (Τηλέφωνον Πειραιῶς 115).

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΒΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμίαια καὶ εἰς χρυσόν, ἢτοι εἰς πρᾶγμα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκῆς. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (ἐπιτήμη) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς. Τόκοι τῶν καταθέσεων. 1) 2) τοῖς ὁμοῦ κατ' ἔτος διὰ καθὰ, 6 μην. 2) » » » » » » 1 ἔτους 2) 1) 2) » » » » » » 2 ἔτων 3) » » » » » » 4 » 4) » » » » » » 5 » Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν νεότευκτον ὑπερωκεάνειον «ΜΩΡΑΓΙΤΗΣ» τόννων 12,000 μὲ διπλοὺς ἕλικας, διπλῆς μηχανάς, ταχύτητος 15 μιλίων συγκεντροῦν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐσχάτων ψηφισθέντων ἀμερικ. κανονισμῶν προοπαιτούμενα προσόντα

ΘΕΛΕΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΪΩΣ ΤΗΝ 6ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟ 3ον ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὰ Ἐθνικὰ Πρακτορ. τῆς Ἐταιρείας ΕΝ ΠΕΙΡΑΪΕΙ: Ὁδὸς Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελωνεῖον. ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀγίου Ἀνδρέου. ΕΕ ΚΑΛΑΜΑΙΣ. ΕΝ ΒΟΛΩ. ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 2 Γραφεῖον Ὑπερωκεανείου Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

Δι' ὀδῶς νεωιάτης μεθόδου θεραπεύεται ἡ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ἐν τῷ Θεραπευτικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀθηνῶν. 11. - ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ - 11.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 17-24 Σεπτεμβρίου 1907.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

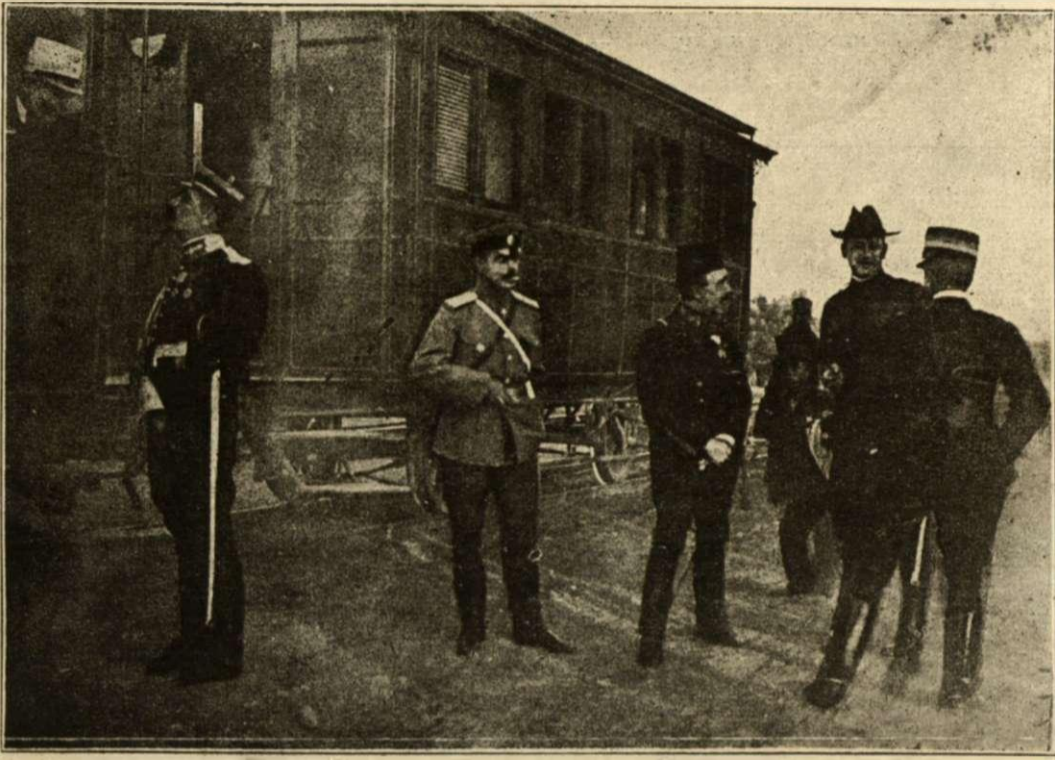
ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Τιμάται λεπτά 30.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΕΦΕΤΕΙΩΝ ΜΕΤΑΛΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ

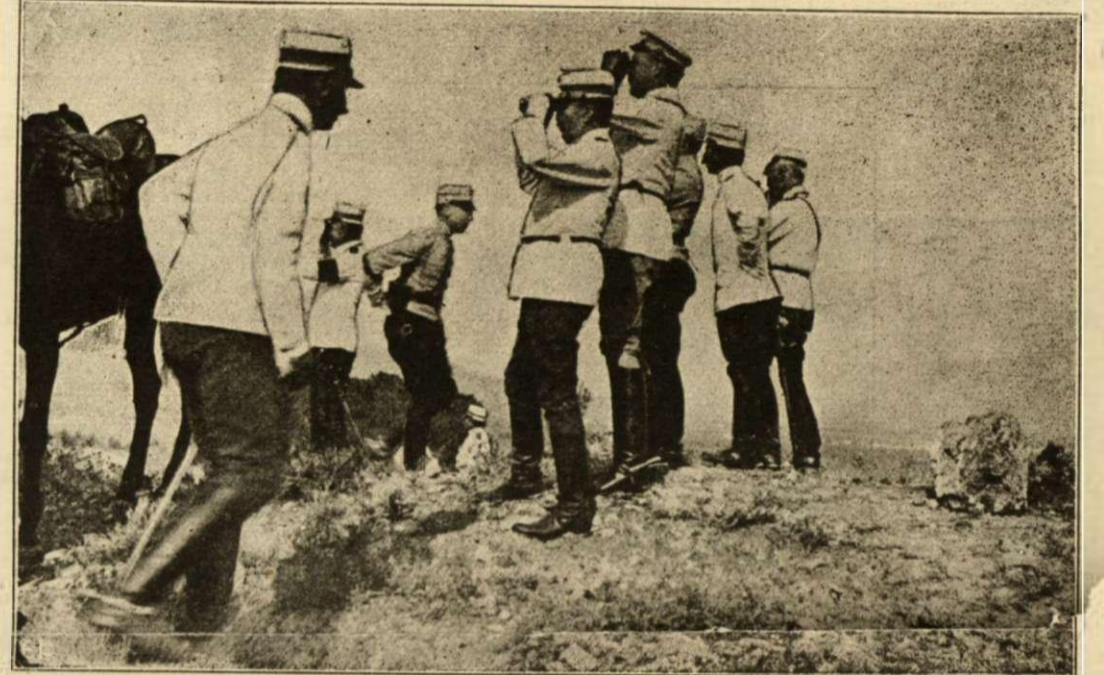
(Φωτογραφία τοῦ ἐρασιτέχνου συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας», κ. Χ. Δημητρακοπούλου).

Οἱ ξένοι στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι εἰς τὸ Χαλάνδρι. Εἰς τὸ μέσον ὁ Ρῶσος. Ἀριστερὰ του ὁ Τούρκος παρ' αὐτὸν ὁ Ἰταλός. Ὁ Γάλλος ἀκόλουθος συνομιλῶν μετ' ἀξιωματικοῦ ἐπὶ τοῦ βαγονίου.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος

Ὁ Διάδοχος μετ' ἐπιτελείων του ἐπισκοποῦν τὴν τελευταίαν ψευδομάχην

Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γ. Θεοτόκης

Ὁ Ὑποστράτηγος Ἰω. Δημόπουλος Διοικητὴς τῆς Μεραρχίας Ἀθηνῶν

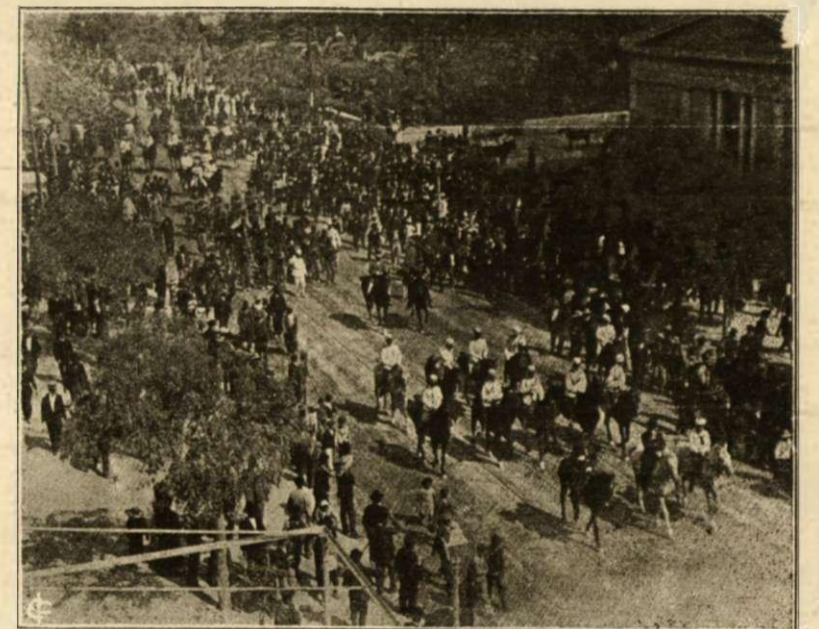
Σπύρος Μασοΐκας

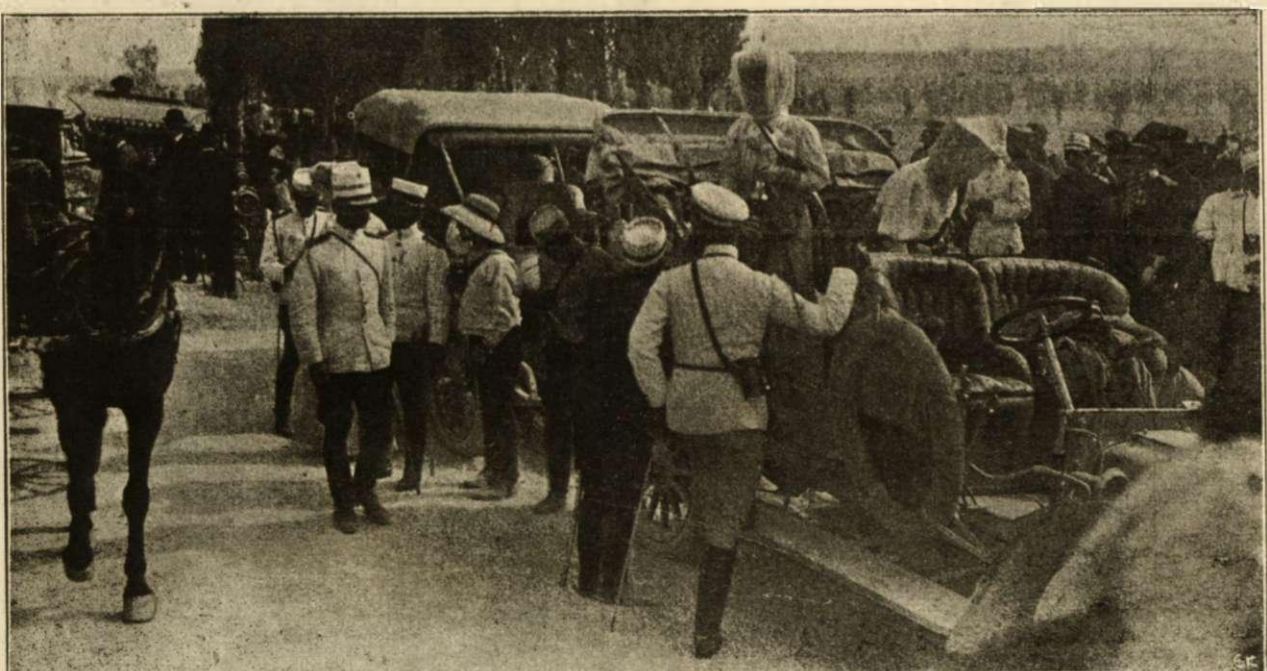
Τὸ τάγμα τῶν ἐδζώνων πορευομένων διὰ τῆς ὁδοῦ Πατριῶν.

Ὁ Διάδοχος συνομιλῶν μετ' ἄλλου εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας μάχης. Ὁπίσθεν τοῦ αὐτοκινήτου ὁ κ. Π. Καραπάνος (Φωτογραφία Θ. Κουλουμοπούλου).

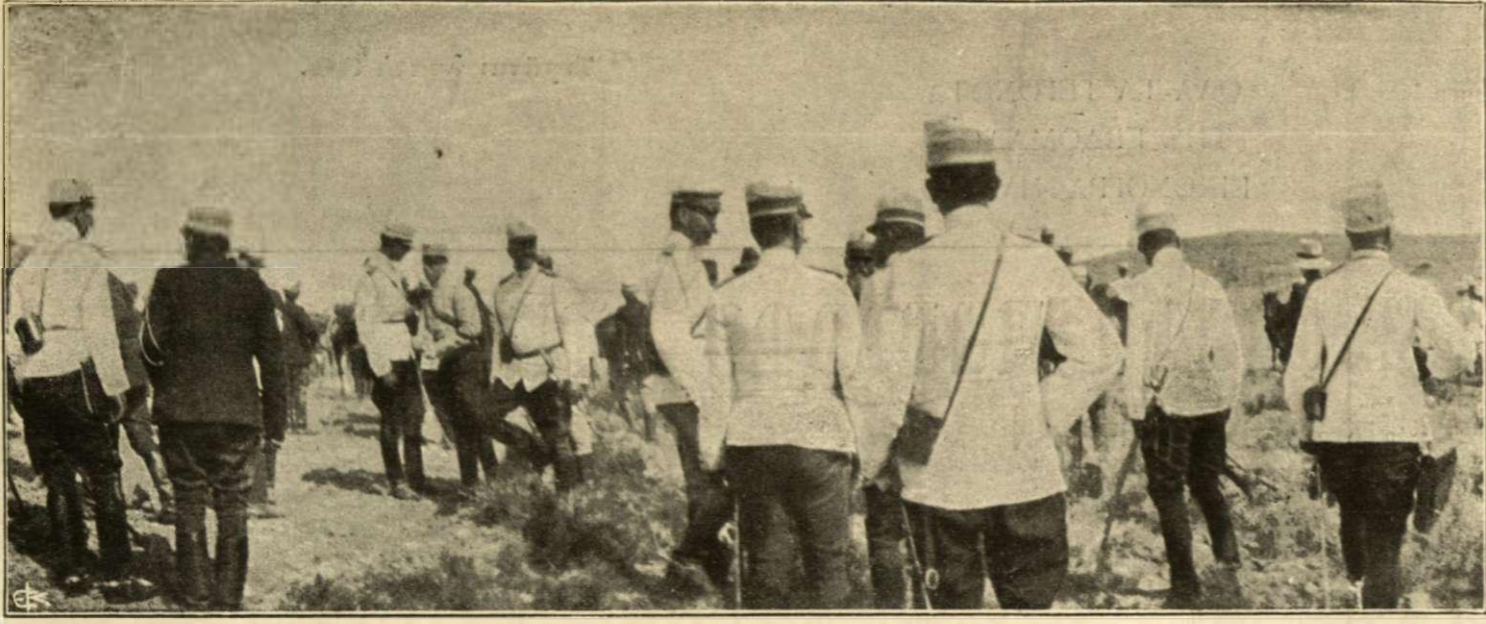
Εἴσοδος τοῦ στρατοῦ εἰς Ἀθήνας τὴν ἡμέραν τῆς παρελάσεως. Ἐπὶ κεφαλῆς ὁ Διάδοχος. Εἰς τὴν α'. γραμμὴν ἔφιπποι οἱ μικροὶ Πρίγκηπες. (Φωτογρ. Θ. Κουλουμοπούλου)

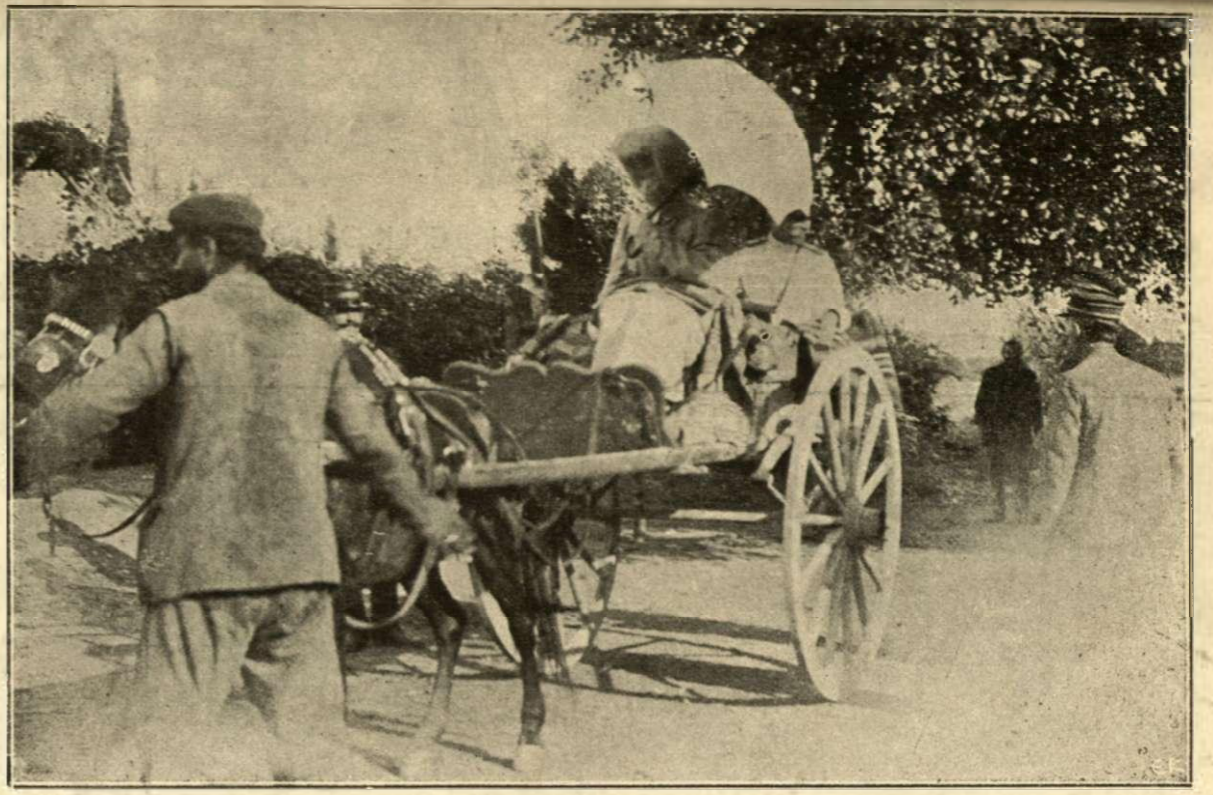
Ἡ Πριγκίπισσα, ὁ Διάδοχος καὶ οἱ Πρίγκηπες εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας μάχης. Ἀριστερὰ εἰς τὸ βάθος διακρίνεται ὁ κ. Καραπάνος (Φωτογραφία Θ. Κουλουμοπούλου).

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας μάχης τῆς 22ας Σεπτεμβρίου, μετ' ἄλλου τῆς ἐπιτελ. ἐπιθεωρησίας κ. Δούμανη ταγματάρχην, τὸν κ. Μεταξῆν καὶ τὸν κ. Σκούφον. Ὁπίσθεν ἡ ἄμαξα τοῦ κ. Λεβίδου.

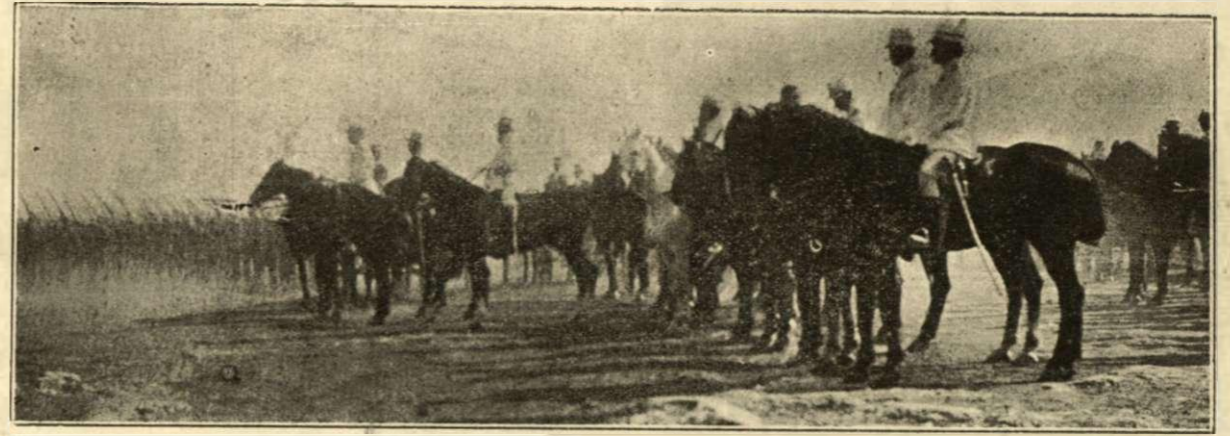
Ο Διάδοχος εις τὸ μέσον μετὰ τὴν κριτικὴν τῆς μάχης τῆς 20ῆς συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Δημοπούλου καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν.
Ὅπισθεν τοῦ Διαδόχου συνομιλοῦντες οἱ πρίγκηπες Ἀνδρέας καὶ Χριστόφορος

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία σκεπασμένη μετὰ τὸ κάσ-πουσιέρ. Ἐκκεῖ ἐπὶ σούστας ἐπὶ τὸ Κερσοπί.

Λόχος τοῦ 7ου Συντάγματος ἑτοιμὸς πρὸς ἐκκίνησιν. Εἰς τὴν ἀ' διμοιρίαν ὁ ἑφ. ἀνθυπολ. Α. Τατάκης.

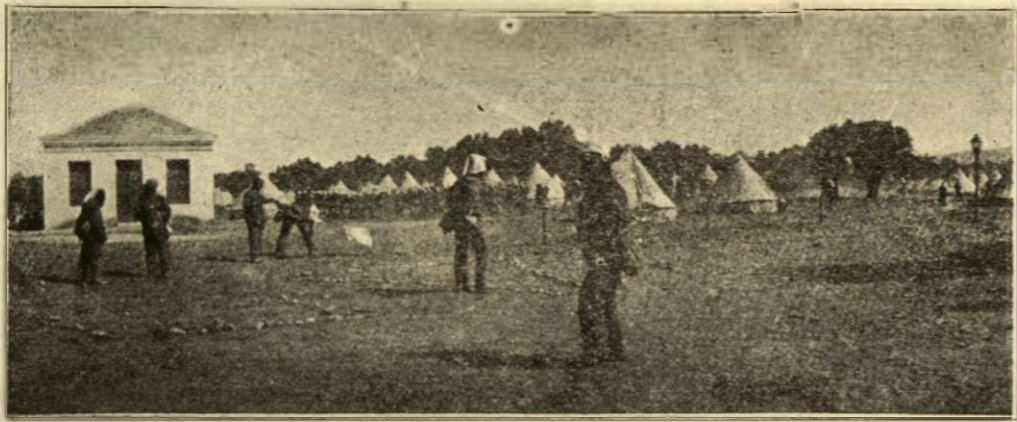
Τὸ πεζικὸν παρελάσκειν πρὸ τοῦ Διαδόχου εἰς τὸ Γουδί ἐν μέσῳ νεφέλης κοινοστοῦ

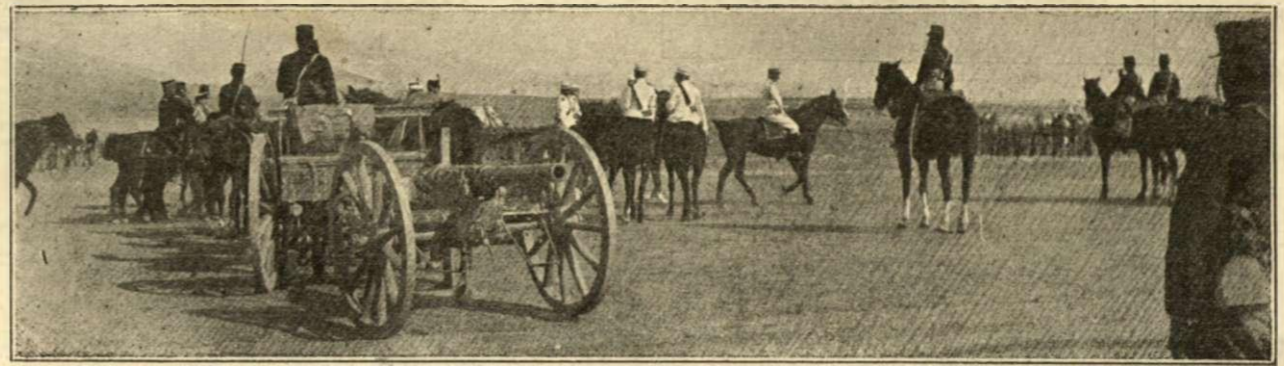
Οἱ πρόσκοποι ἀναγγέλουσιν ἐμφάνισιν ἐχθροῦ ὄπισθεν τοῦ λόφου δι' 8 καὶ διετίσσειται πρηγηδόν. Πλησίον φαίνεται ἡ ὑπὸ Ἀνθυπ. Σχημῶν διμοιρία.

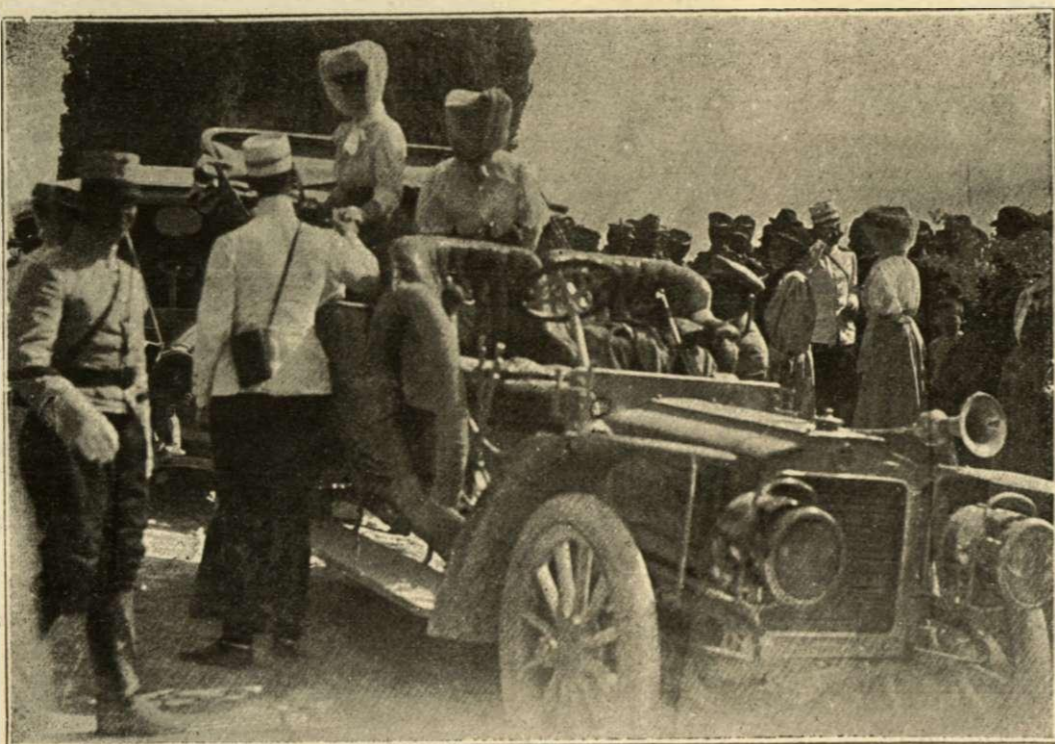
Εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς τοῦ πεζικοῦ. Μακρὰν φαίνεται τὸ πυροβολικὸν βάλλον κατὰ τῆς κωνικῆς στρατιᾶς.

Κατανλισμὸς ἐν Χαλανδρίῳ.

Ὁ Διάδοχος ἐπιθεωρῶν τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸ Γουδί.

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία ἐπὶ αὐτοκινήτου συνομιλοῦσα μετὰ τὸν πρίγκηπα Ἀνδρέαν εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας γενδομάχης.
Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τοῦ Διαδόχου δεξιὸς πλησίον του.

Λόχος τοῦ 7ου Συντάγματος κατὰ τὴν μάχην. Ὁ ἀνθυπ. Τατάκης διατάσσει πῦρ.

Ὁλόκληρον τὸ δυν. πεζ. Σύνταγμα κατερχόμενον εἰς τὴν Βάρην μετὰ τὴν μάχην τῆς 20ῆς.

Μετὰ τὴν κριτικὴν. Διάνσεις τοῦ δόμλου καὶ ἀποχώρησις τῶν ἀξιωματικῶν